ONOPAHARAM '96

ഓണോപഹാരം

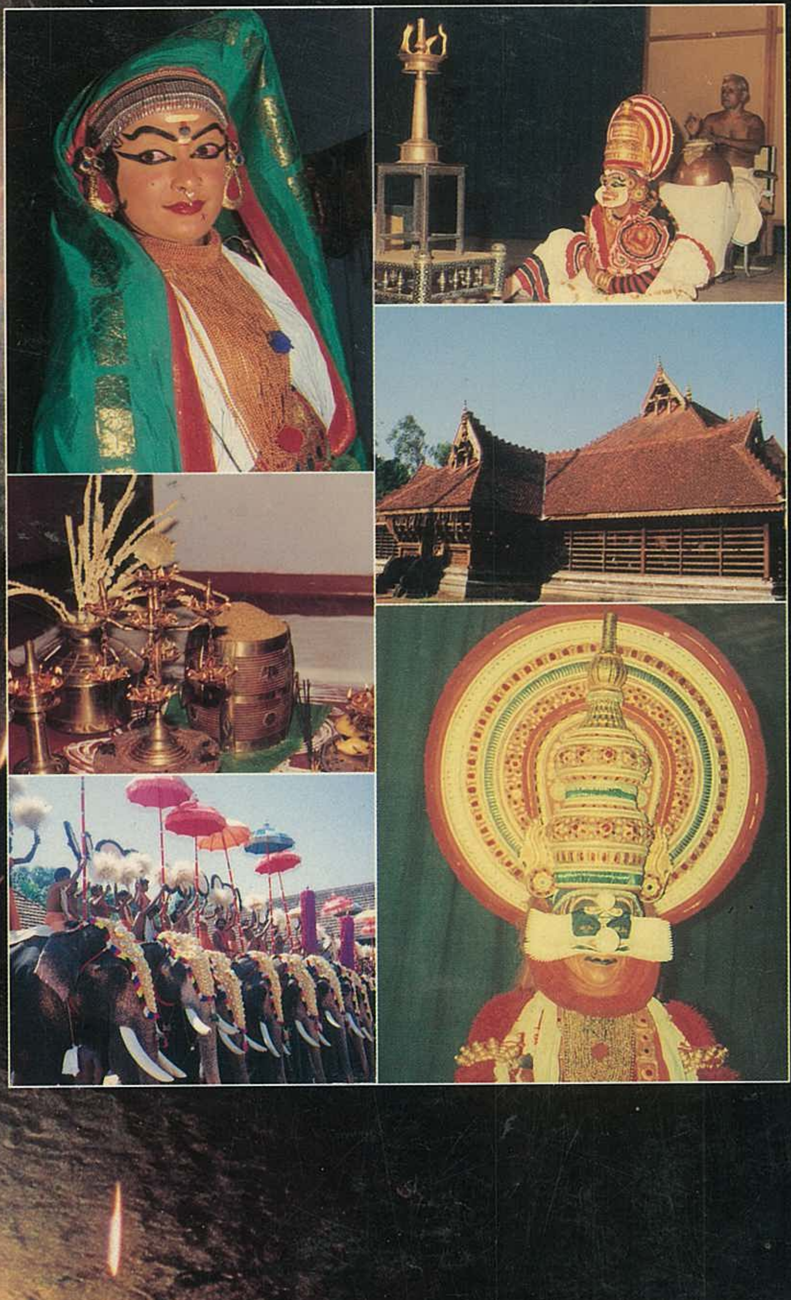

SINGAPORE

SINGAPORE KERALA ASSOCIATION

NARERA'S
Supermarket

NARERA INTER-TRADE
188 -196 RACE COURSE ROAD, S-0821
TEL: 3230844 (8 LINES) FAX: 3231550
TLX: RS 37170 AB NARERA

Importer, Exporter, Wholesalers &
Retailers of General Products like
Canned Foodstuffs, Spices, Sauces,
Pulses,Grains,Cement, Chemicals
and Additives, Electronic Components, etc.

(Opening Hours: 9:30 am till 9:30 pm daily)

CONTENTS

Method in madness .. 11
- essay on multi-racial living by Viswa Sadasivan

The inexorable ebb and flow of time .. 15
- poem on life by Asha

A milestone for a local playwright .. 17
- feature on Sarojini Chandran

Shankaran's mistress .. 20
- Onam short story by Ravi Velloor

Face to face .. 24
- SKA interviews His Excellency Gopinath Pillai

Sporting life .. 28
- captured by the camera

Light in Bethlehem .. 30
- short play by Premraj

Ona Ravu '95 .. 32
- snapshots of the annual cultural show

Scaling new heights .. 35
- feature on a World champion

SKA activities .. 36
- in pictures

Keeping up the tradition .. 38
- feature on the Bhaskar family

Women behind the scenes .. 40
- Geetha Kumar writes about the Women's wing

Gundert's guru .. 43
- lesson in history by K. Sekharan

Negotiating hybridity .. 44
- essay on cultural shift by James Gomez

Malayalam section .. 46
- collection of stories and poems

Our principles for business success...

If you are a business concern,
You can rely on our proven record for quality printing...
You can rely on our special care and top-notch professionalism from us...
That is why we have more than 300 active and
satisfied customers throughout the world...

And that is why we leave imprints even other printers talk about!!!

STAMFORD PRESS PTE LTD

Modern Technology in Action • Printers since 1963 • Member of the Stamford Press Group

CERT. NO. : 95-2-0405
SS ISO 9002 : 1988

• Stamford Press Centre • 209, Kallang Bahru, Singapore 339344 • Tel: (65) 294 7227 • Fax: (65) 294 4396/294 3319 •
e-mail: stamfad@singnet.com.sg • Internet URL: http://www.stamford.com.sg •

FROM THE GUEST OF HONOUR

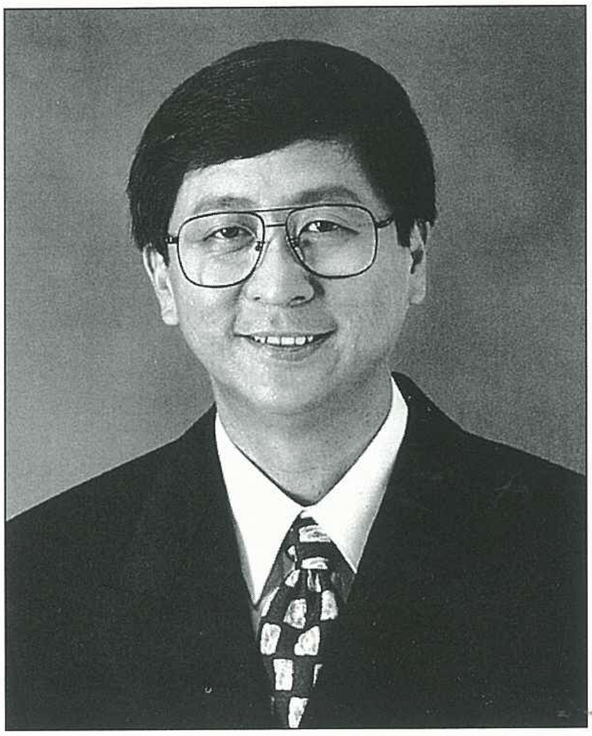

Mr Lim Boon Heng
Minister Without Portfolio
Secretary-General, NTUC

Among the Indian community in Singapore, Malayalees form the second largest group. They are one of the earliest immigrants to Singapore from the days of Stamford Raffles. They have contributed to and participated constructively in the transformation of Singapore from an isolated fishing village to a modern, thriving metropolis of today.

That is a brief historical context of your community here in Singapore.

As a small ethnic group, you are proud of your rich, colourful cultural heritage. To you, the celebration of Onam is a symbolic gesture and serves as an annual reminder of a glorious past and the aspirations for a prosperous tomorrow.

King Mahabali who ruled Kerala, the land of plenty was sent to the nether world by Vishnu who came disguised as Vamana. The King was allowed to return and visit his subjects once a year. Onam is believed to be the day on which Mahabali comes back to visit his subjects.

Onam is also regarded as a harvest festival. Differences of class, religion and wealth are forgotten and people from all walks of life join hands together to celebrate this grand festival. A harvest festival has little direct meaning to an urban society. Yet it is important for us not to take our bounty for granted. We may not feel directly the effects of drought or floods, but they affect us nonetheless.

Onam is one of the few festivals which could be considered as secular. That is why Malayalees all over the world celebrate this occasion.

The secular message of Onam is relevant and important to Singapore. We are a multi-lingual, multi-racial, multi-religious society. In these turbulent days, when nations are being torn apart in the name of race and religion, we, in Singapore have managed to nurture a cohesive, tolerant and caring social system based on justice and equality. As long as we realise that we share a common past and have to share common dreams, we are on the right track. I believe this is the spirit in which Onam is celebrated.

On this occasion of joy and happiness, may I join you in your celebrations as a fellow citizen and wish you a Happy Onam. ❋

The choice for academic success in Singapore

For over 45 years, City School of Commerce (Stamford-City Group) has laid the path to a brighter future for some very successful people in Singapore and indeed, all over the region, including many from Brunei.

It is a reputation we earned through a dedication to excellence matched by few others. By having lecturers who are not merely well-qualified, but also highly experienced. By using specialised course notes. By providing first class facilities and support: a well-stocked library, comfortable air-conditioned classrooms. Student counselling and specialised services for foreign students.

We can help you apply for a student pass and find accommodation in Singapore. For details on the range of academic and professional courses we offer, please mail or fax the coupon today. Or call us in Singapore on (65) 339-3688

YES! I am interested to know more about studying at City School of Commerce (Stamford-City Group). Please send me information about the courses I have indicated below (✔)

- **English Language for Foreigners (Stamford Internal Exam for ESOL Pitmans, UK)**

❑ Elementary I ❑ Intermediate
❑ Elementary II ❑ Advanced

❑ Professional courses
❑ Accountancy
❑ Computer Studies
❑ Marketing
❑ Management
❑ Private Secretary's Certificate
❑ Certificate in Office Skills

- **Arts, Commerce and Science**

❑ GCE A' Level
❑ GCE O Level

Name ....
Address ....
....
....
Telephone ....
Age .... ❑ Male ❑ Female
Highest academic qualification ....

City School of Commerce
Stamford-City Group
192 Waterloo Street, 5th- 7th Floor Skyline Building, Singapore 0718. Tel 339-3688 Fax 336-5576.

From the President

Michael J. Fernandez
President
Singapore Kerala Association

ONAM GREETINGS TO ALL MALAYALEES

Attempts to draw in our youths, and our efforts to bring about some co-ordination & co-operation among the various Malayalee organizations have not been very fruitful.

This situation led me to have an informal brain-storming session with some concerned Malayalee professionals.

We propose the following measures,

- greater efforts to build up a more cohesive Malayalee identity.
- to draw in our youths to get more involved.
- a premises with attractive ambience is needed and to this effect renovate and upgrade our building.
- to better structure our Malayalam classes and encourage participation.
- to establish and enhance our links and relationships with other overseas Malayalees particularly with the World Malayalee Council. These linkages would develop into a networking system of various interest groups e.g. business, professional & cultural. To this end, our Association would organize a linkage mission to Kerala.
- to organise our 80th Anniversary celebration, next year, on a grand scale with the co-operation & participation of the whole Malayalee community.

I earnestly request not only our members but also the rest of our community to give us your valuable suggestions on the above views and we would consider them seriously.

In order to build up a cohesive and gracious Singapore society, we should unite ourselves thus enhancing the Singaporean social glue and identity. I urge our Malayalee youths to play an active role in our nation building efforts.

Our Association will take constitutional measures to restructure itself into an umbrella body to make it a truly Singaporean Malayalee Association and also open its doors to Singaporeans of other communities, particularly the other Indian communities, as associate members. ❋

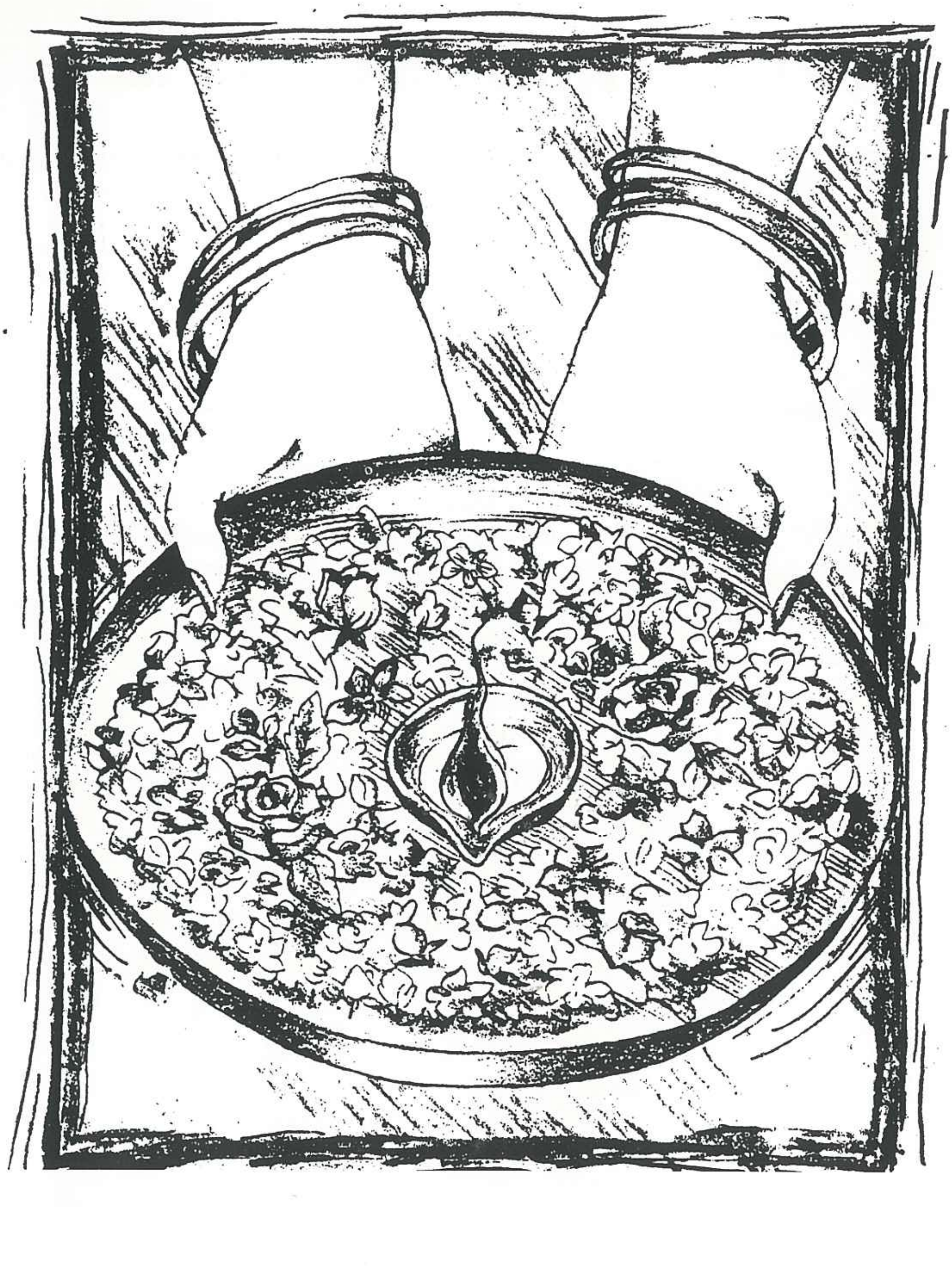

With Best Compliments from

Ho Kwon Ping

&

Claire Chiang

From the Editorial team .....

The vibrant people or the verdant landscape or the varied arts?

The question was how best to depict the essence of Kerala on the cover of Onopaharam '96.

Various ideas were being bounced back and forth. It could be the Malayalee diaspora spread all around the world — well, we have no evidence of a Malayalee settling down in the Antarctic but we will never bet against it! Or we could show the paddy fields and the high ranges and the palm fronds — did we hear someone yawn?

That's when we settled for the many art forms, a theme in keeping with our country's campaign on the promotion of cultural arts. It's doubtful if any other Indian state has so many classical performing arts — no doubt a debatable point but all the same one that emphasises our rich and multi-hued cultural fabric that all of us take for granted.

Of course the most popular among the three classical dance forms of Koodiyattam, Kathakali and Mohiniattam is Kathakali which has staged a remarkable revival in the last fifty years or so. But the pride of place before Kathakali should have gone to Koodiyattam, the Sanskrit theatre. Many experts say that Koodiyattam is much more stylised than even Bharata's Natyasastra, the authoritative treatise on the science of dramaturgy. And it is this very quality that has given Koodiyattam the label of elitist art. Some even say that Koodiyattam is to a Kathakali artiste what Kathakali is to the layman!

We also decided to include the koothambalam, or the amphitheatre where all these dance forms are enacted, which is the quintessence of Kerala architecture. The one we have on the cover is at Kerala Kalamandalam in Cheruthuruthi.

But any representation of Kerala will be incomplete without the percussion ensembles like melam and panchavadyam and the bedecked elephants common to our festivals. Then of course we have the ubiquitous nirapara and nilavilakku — signs of Malayalee hospitality that have transcended religious barriers and stand as true symbols of Malayalees today.

Inside, we have featured prominent local Malayalees and some of those among us who have gone that extra step. We hope that this would inspire our children to become more productive to our society.

We also take this opportunity to thank all our contributors, the advertisers who made this magazine possible and the innumerable friends and associates and SKA officials who extended their unstinting co-operation. ❋

MITA (P) 068/09/96
Printer: Stamford Press Pte Ltd

Editorial team:
M. Murali
K. B. Rajeevan
Sreevardhanan Vasu Pillai

All opinions expressed in this magazine are solely the writers' and do not necessarily reflect the views of the Editor or Publishers or Singapore Kerala Association.

Copyright reserved.

With Best Compliments From

得集团
TRADS GROUP

Total Commitment To Your Insurance Needs

TRADS INVESTMENT PTE LTD
TRADS INSURANCE AGENCY PTE LTD
T&L INSURANCE AGENCY PTE LTD
TRADS REAL ESTATE PTE LTD
TRADSURANCE AGENCY SDN BHD
TRADS TAIWAN CO LTD

Head Office : No. 97 Rangoon Road, TRADS Building, Singapore 218382
Tel 294 6688 Fax 293 3588/294 7535/292 5304

Singapore Branch : No 2 Havelock Road, #01-28 Apollo Centre, Singapore 059763
Tel 538 1211 Fax 538 5570

Malaysia Branch : Level D4-01, Plaza Jaya Muda, Jalan Pelanduk Putih, 75300 Melaka, Malaysia
Tel (06) 281 8466/281 8467 Fax (06) 281 8411

Taiwan Branch : Rm 10, 11th Floor, Taipei Square Building, No 72 Sec 1 Chung Hsiao W Road, Taipei, Taiwan, Republic of China
Tel 331 8222/314 7181 Fax 331 8153

We provide one stop service for your insurance needs

- Motor Insurance
- Special Package for Mercedes Benz
- Immigration Bond for Domestic Maids plus comprehensive insurance
- Immigration Bond for Foreign Workers
- Contract Insurance for Projects
- Performance Bond and Guarantee
- Marine Insurance
- Property Insurance
- Medical and Accident Insurances
- All other classes of general insurance

PLEASE CONTACT US FOR ANY ENQUIRY

Singapore Kerala Association

Trustees

K.G.M. Pillai

K.O. George

K.M.S. Hamid

Viswa Sadasivan

Executive Committee 95-97

President
Michael Fernandez

Vice-President
Sarojini Chandran

General Secretary
Sreevardhanan Vasu Pillai

Treasurer
Selin Lloyd

Sports Secretary
Andrew Amalton

Cultural Secretary
Rajamani Francis

Welfare Secretary
Prabhakaran Menon

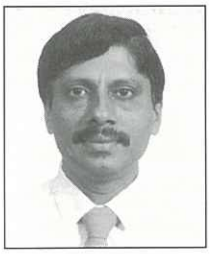
Organising Secretary
Maj Vijayan Pillai

Asst Treasurer
M Murali

Legal Advisor
Violet Netto

Member
Geetha Kumar

Member
Vikraman Nair

Member
V V Shareef

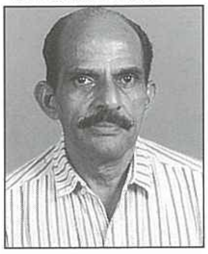
Member
Vasudevan Nair

(Estd. 1917)
Singapore Kerala Association
44 Race Course Road
Singapore 218558.
Tel: 2939195

With Compliments of

TIONALE ENTERPRISES PTE LTD

77 High Street #11-02 High Street Plaza
Singapore 0617 Tel : 338 8496/7
Telex : RS 22225 Fax: 339 9043 TIONAL Cable RAPIDLY

HOUSE BRAND

CURRY POWDER & SPICES

K. N. P. TRADING PTE LTD

(In association with SURIYA Trading PTE LTD)

50 Senoko Drive,
Singapore 758232
Tel: 2573712 (3 Lines)
Fax: (65) 7536916

BIRIYANI MASALA • KURMA MASALA • SOUP MASALA • RASAM MASALA • SAMBAR MASALA

TO FIND METHOD IN MADNESS

Viswa Sadasivan

Viswa Sadasivan was the President of SKA from 1993 to 1995. He is a member of the Resource Panel of the Executive Committee of SINDA. Formerly from the current affairs division of SBC, he is now CEO, UTV International, Singapore.

I had the benefit of being imbibed with societal values during a time when fostering a national identity was the unequivocal pursuit of an infantile, and to use a much abused term, fragile, Singapore. This is not to say that there was no awareness of ethnic differences - how can something so primeval be ever erased, momentarily even. In fact, I would argue that in the 1960s we were even more conscious of our ethnic differences, but perhaps in a more basic (at times, base) manner. Today, as if in keeping with our level of sophistication the differences are apparent at a deeper, perhaps more insidious level.

I remember, as a 5 year old brat, the most effective tool my mother used to prevent me from running wild after 6 in the evening, in the back alley, was to invoke the fear of the "Karang-Guni" man (the rag-and-bone man). What made this an effective tool, was that this bogey man did exist - in flesh and blood: he was skeletal, wore a navy blue garb (invariably stained with little splashes of red), had tired but bulging eyes, and engaged a threateningly shrill voice that "summoned" us to get him the unwanted pots and pans or newspapers to give weight to his rickety old cart. And I forget to mention, the "Karang-Guni" man was always Chinese. We used to run indoors at the sound of his call. My Indian playmates - who were equally 'chicken' - and I decided that we were going to risk taking a good look at the "Karang-Guni" man, behind the protective shield of the backdoor to the house, of course. So, in Segar's house we gathered, and peeped through the key-hole - and there he was in full-view! Each of us could only bear his ghastly sight for a few seconds at a time. When I looked the third time around, I saw something strange - Ah Guan and Ah Poh were out there with him! I wanted to shout out to my friends to "watch out", but then I noticed they were actually talking with each other and even smiling. I was confused.

At the soonest opportunity, I asked Ah Poh why he was not afraid of the "Karang-Guni" man. He was befuddled by my question. He said to me that the "Karang-Guni" man was just like any other hawker who would come by the back alley to sell things - only that he buys things. What he said made sense, but I was not fully convinced as why would my mother weave a tale like this. We got talking. Then Ah Poh told me something funny: that his mother ordered him to stay away from the milk-man! He described this bogey man as thin with long bony fingers, always in ghostly white clothes, carrying a strange aluminium pot on his head. I could not believe that this was the same Bengali milkman who would come to my house every now and then and talk to my mother in Malay, and smile at

Travel to **India** with **Quality**

5D North India G/Triangle	S$ 1288.00
8D Golden Triangle & Shimla	S$ 1688.00
5D South India Delights	S$ 1388.00
10D South India Gems	S$ 2188.00
21D North & South India	S$ 2888.00

We also specialise in Worldwide Ticketing and Hotel reservations. Tours can be tailor made, according to your desires.

Call Now! Tel : 2957770 or Fax : 2964549
Star World Tours Pte Ltd,
Awaits you with a smile!

—Paris Silk—

FOR FAST RESPONSE & SUPPLY OF
ELECTRONIC & NON-ELECTRONIC
GOODS AT

LOWEST PRICES

CALL OR FAX
ANY TIME, ANY DAY

452 1593, 459 4096
466 6002, 458 2883
FAX : 457 9469

Paris Silk Group of Companies
ELECTRICAL GOODS DISCOUNT STORE
7 Transit Road, Singapore 778884
(outside Nee Soon Army Camp)
15-A, Lorong Liput (off Holland Ave)
Holland Village, Singapore 277730
02-07 Liberty Warehouse, 220 Tagore Lane
(off Upp Thomson Road) Singapore 787600

With Compliments of

THAKRAL GROUP OF COMPANIES
1 Colombo Court #08-17/25
Singapore 179742

Tel: (65) 337 4292 & 338 4088
Fax: (65) 336 3096 & 337 3808
Telex: RS 23884 THAKRAL

TO FIND METHOD IN MADNESS...

me. I kept probing Ah Poh if this was the same milkman. When it was clear that we were talking about the same person - Ah Poh urged me to keep away from this "Mankali" (as he would call him). With equal concern, I reminded him of the evil in the "Karang-Guni" man. We parted company, confused but not knowing that we had taken a bold step towards unravelling the reality of living in a multi-racial society.

To this day I find myself recollecting with a smile the many "racist" conversations I had as a boy. At school, it was quite common for me and my Indian friends to be called "Mama" or "Keling" or even "Ah-No-Neh" (a poor imitation of the Tamil language). My Malay friends were used to being called "Mat" (short for Ahmad - the popular name for chauffeur). I used to take great pleasure in calling my Chinese best friends "Cheena-Bechak" or "Cheena-Beng". We even used to have "gang" fights (piggy-back fights, that is) in primary school - where the Indians students would compete against the Chinese (Sorry mum, I never had the guts to tell you about this!). But all this was part of a day's work for us; part of having fun; part of growing up. To us (I am convinced), the differences were skin deep: we knew of the differences we could see and even made fun of them (or used them, like our mothers did, to keep us under check), but seldom did we go on to interpret these differences. Yes, it was usual to see people being close to those who spoke the same language, shared the same culture, tradition or language, or ate the same food. But this was more a reflection of a comfort level than of an inclination or desire to minimise interaction with people of other races. In fact, help and comfort would be sought and given, on the strength of one's relationship which did not, from my experience at least, coincide often with ethnic affinity. I remember, how when I was in primary 5, it was a Chinese friend who came to my rescue when a group of Indian boys was extorting money from me.

I am not suggesting that things have changed fundamentally today. In many ways we have become a more cohesive society - if not for any other reason, because we have spent more years together in the same socio-political setting. What I am lamenting is a certain loss of intimacy in the interaction between people - especially between those of diverse class and ethnic backgrounds.

With the advent of modern housing and affluence, there has been an increasing lack of convenience nor necessity for people to share. I note with amusement how fascinated my nieces and nephews are when they witness such scenes of "sharing" in the popular TV serial "Growing Up" - to them having your neighbours come over to share your food and sit around to watch TV with you is an alien concept. I recall how I came to learn so much about Chinese and Malay culture simply by having to deliver trays of Deepavali and Onam cookies

to my neighbours and chatting with the uncles and aunties, and simply by observing. There are many things we learn - like the way they cook, eat or pray - only by being allowed to enter another's house and witness the goings-on as an intimate friend and not as a guest. Many of these things are alien and even unacceptable today, because in a fast paced society one has to jealously guard one's privacy and "space".

Over the years there has been a shift, I believe deliberate, to give greater importance to one's ethnic identity and affiliation within the larger multiracial backdrop. While I do agree that unity is very possible in diversity, it is important to accept that for this to work there needs to be a "supra" factor that transcends ethnic boundaries; that serves to hold the social fabric together. If the latter is not well entrenched, then putting a strong emphasis on ethnicity could pull against the momentum towards nation building.

And for me, the acid test for the "social glue" is how much we know, beyond the superficial, about the strengths, weaknesses, concerns, feelings and aspirations of people in the other communities. And this must certainly exist before there is tolerance, without which we cannot hope to coexist. I am not totally confident that we have, at this point, a strong enough social glue.

This, I presume, is the reason why many Singaporeans have expressed reservations about the concept of community-based self-help groups - such as Mendaki (for Malays), Sinda (for Indians) and CDAC (for the Chinese). Their main argument is that it is one thing to be proud of one's language, ethnic background and culture, and even take a trip to where your ancestors came from, but it is altogether another thing when you say (or are advised) that you should channel your help primarily to those in your community. Of course, in setting up these community-based self-help organisations, the government is not advocating that help should be restricted to your own community - help to the community is to go with other means of assistance to the rest of society. These self help groups were introduced as a more effective way to reach out to youngsters in need - because help is given in the intimacy of an ethnic setting. Yet, the question remains: does this not further segregate the races, and limit opportunities to learn from each other's experiences?

The acid test for the "social glue" is how much we know, beyond the superficial, about the strengths, weaknesses, concerns, feelings and aspirations of people in the other communities.

We live in a multiracial society where the abundant, diverse means of communication and a more individualistic pursuit of success conspire to give us the breadth of knowledge, often without the depth. And when it comes to gaining an understanding of race, religion or culture, there needs to be a threshold of face-to-face interaction, opportunities for or the inclination towards which appear to be limited today.

In the absence of this intimacy of interaction (which existed naturally in the 1960s and 1970s) which serves as an effective antidote to casual stereotyping, the little (or worse, incomplete) knowledge we end up gathering about each other's ethnic background can be a dangerous thing. This scenario - which is not likely to change for the better - makes it imperative that we find more ways to remind us of what we share as a people of one nation, with a benign neglect for the differences. To achieve this we need to start working together at the sub-ethnic level, and then the ethnic level before we can succeed at the national level. It's healthy to acknowledge the manifest differences between ethnic groups, and tolerate those we find difficult to get used to, and even better, to be proactive in generating a healthy curiosity for another's ethnic or religious background, and appreciating it without making a comparison with our own.

There is nothing more challenging nor fulfilling than finding that consonant note in a seeming cacophony of beats reverberating from a row of different drums. Yes, there is often method in madness. ❋

The inexorable ebb and flow of time

Asha

A postgraduate in literature and journalism, Asha has participated in many literary activities and won many laurels during her college days

Life gushes forth
in a powerful wave
that surges forward
a cycle of fury and calm.

The wheel does move forth
oblivious of man
his hopes or dreams
his wants or desires
his aches or pains.

Life has its moments
some quiet, some plain
a play of emotions
of a wide range
the only permanence being change.

Tears fury laughter and peace,
ecstacy and gloom
from the moment of birth till the grey of age
life flows by at its own pace
and man is helpless in this race.

One tries to hold on, to wait,
to pause, to reflect,
to hope, that this were
and that this were not.

But moments come and moments pass
in this constant ebb and flow
the once little face
now looks
at another little gaze.

The hands that were guided
now seek to guide
the eyes that smiled
are now filled with tears
but the tears, they hide another smile.

The rain washes cool the earth
but the sun, it has another birth
and so the moments come and moments pass
in the ebb and flow of time
of what is and what was. ❋

Motor & Fire • Low Premium From Asia, Keppel & Axa Sime • Finance Company Only Needs Coverage of Insurance.

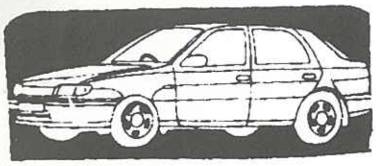

Motor Insurance Old & New

- Comprehensive, Fire & Theft, Third Party
- Low Excess & Premium
- NCD Upto 50% + 5% + 5% = 60%

THE asia life

Endowment Policies Approved by CPF

Children's Education Policy, Juvenile Endowment Assurance, etc

AXA Sime ASSURANCE

ASIA INSURANCE CO., LTD.

KEPPEL INSURANCE

ROSHINI TRAVEL & TOURS (STPB NO. TA 695)

(formerly known as WELDON TRAVEL)

TRAVEL RELATED SERVICES & VARIOUS TOURS
#04-21 Serangoon Plaza, Singapore 218108
Tel : 2919627 (3 Lines)
Fax : (65) 2939337

Mr K. Vasu General Manager
4534605, 4551870
Pager : 92058810

AXA SIME ASSURANCE PTE LTD

- All personal accident insurance a 100% refund of all your premiums after 10 years, if no claim.
- Red Shield Refund Plan -
  The Red Shield 100% Refund Plan you can claim up to $5000 - still be entitled to the refund after 10 years
- Group Hospital & Surgical Insurance

AXA Sime Assurance

AXA Sime ASSURANCE a leading insurance worldwide

CALL US FOR PLANNING & ADVICE

SAS GENERAL AGENCIES
21 Jalan Rebana,
Faber Garden, Singapore 576993
Tel: 4551870, 2058810, 4534605
Fax: 4534605

SERVICE IS OUR MOTTO - YOU WILL BENEFIT

10% DISCOUNT ON PRODUCTION OF THIS COUPON FOR ALL A'LA CARTE ORDERS

With Compliments of

ANDHRA curry

(Classic Indian Restaurant)

41 & 43 Kerbau Road, Singapore
Entry by Buffalo Road
(Opp. Teka Market Taxi Stand)
Tel: 2933935

Wedding Receptions, Farewell Parties, Birthday Parties, Home/Outdoor Catering, Take away Services

Opening Hours - 11.30am to 3.30pm
Daily - 6.30pm to 10.30pm

A milestone for a local playwright

Mrs Sarojini Chandran, who has spent most of her life in Singapore, made Singapore Malayalees proud with the publication of "Muthassi Singaporil," a collection of Malayalam plays written by her.

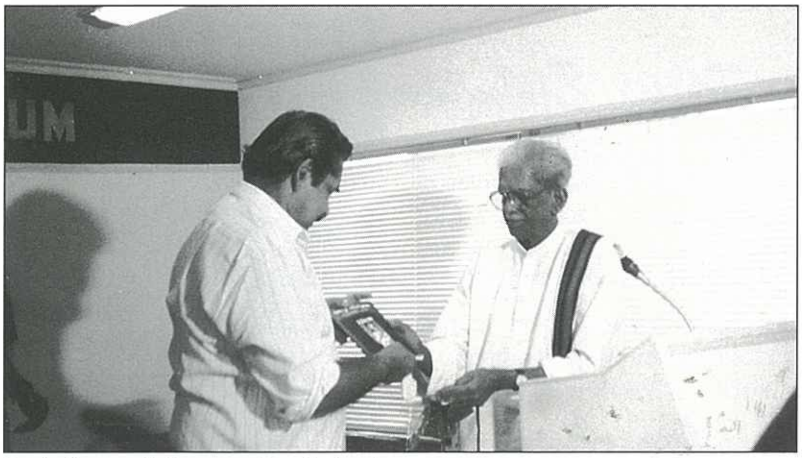

Prof. Guptan Nair presenting the book to cine actor Madhu.

The book launch or "Prakasanam" was organised and hosted by the World Malayalee Council, Thiruvananthapuram, at the Trivandrum Press Club on July 13 this year. Among the hundred over who attended the ceremony, were her close family and friends and guests of the WMC from the field of the performing arts and literature. Dr Babu Paul, IAS, Commissioner of Cultural Affairs, Government of Kerala, made the opening remarks followed by a speech by well-known Malayalam writer and critic, Professor S Guptan Nair. The release of the book was done by Prof Guptan Nair who handed the first book to veteran cine actor Madhu. Dr George Onakkor, Director of Encyclopaedia, also spoke. Mr MK Bhasi, a writer and poet of Singapore, has written the foreword to the book.

"Muthassi Singaporil will always be a precious jewel in my heart as it was also the title of the very first play that I had written," says Mrs Sarojini Chandran. The day was a very special one in her life, she added.

The book contains eight short Malayalam plays. The first, Muthassi Singaporil, was written in 1991 and staged in September 91 for SKA's Onam Nite. Six of the eight plays have been staged in Singapore. Two of them, Kochu Kochu Pinakkangal and Apaswaram, had won the T.V. Sukumaran Challenge Trophy Award at the Malayalam Drama Competitions held by the Singapore Kairali Kala Nilayam in 1993 and 94 respectively. For the '93 competition, Mrs Chandran received the Best Local Playwright Award. The play was directed by her son, Murali Chandra, and it won the best actor and best actress awards as well. Apaswaram was directed in 1994 by her daughter, Geetha. The play also won the best actor and best director awards. Neeyum Nyanum and Varacha Vara were staged at the '94 and '95 Onam Nite shows.

ഓണാശംസകൾ

ONAM GREETINGS FROM

Mr Sunil Emmanuel

Mrs M P Raghavan

Dr V P Nair & family

Miss Priya Emmanuel

Mr G Raman & family

Mr & Mrs Alan Street

Mr & Mrs Ivan Fernandez

Mr & Mrs Nirmalan Pillai

Mr Chandra Mohan K Nair

Capt Jose & Mrs Paloccaran

George Abraham & Dr Grace George

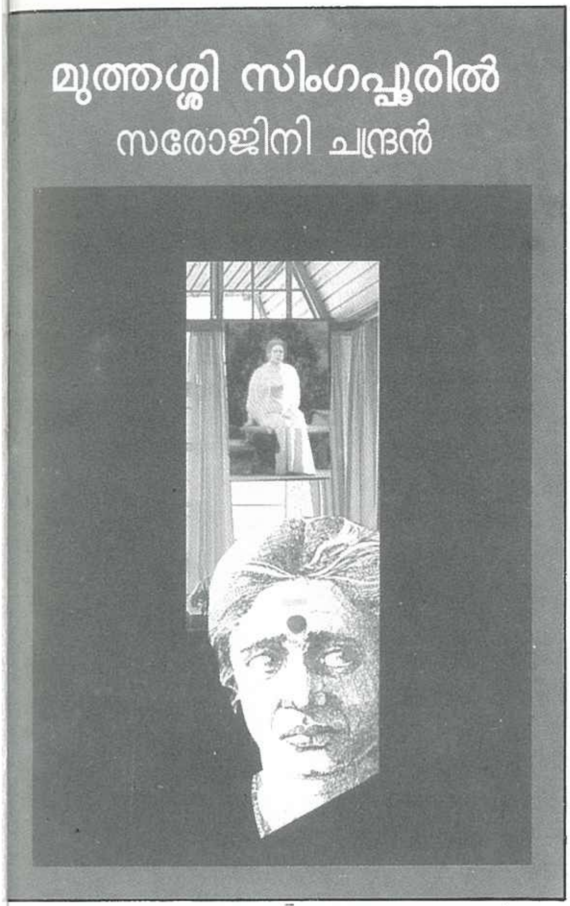

In 1995 the drama, Vakkum Pravruthiyum was staged during the Sree Narayana Mission show. The last two in the collection, Evidathae Nyayam and Entae Maken, have not been staged yet but have been published in previous issues of Onopaharam.

Mrs Chandran's visit to Kerala in May this year was the catalyst that saw the publication of this book. A few weeks before the trip, she had the good fortune of meeting Mr Priyadas G Mangalath, President, World Malayalee Council, Inc., Thiruvananthapuram. A few years ago she had met Mr John Mundakkayam, Chief Editor of Malayala Manorama. These meetings, and the encouragement provided by Mr Aravindakshan, former SKA President, paved the way for the book's publication.

Mrs Chandran has fond memories of the six hectic weeks in Thiruvananthapuram prior to the release of the book. She recalls with gratitude the many people who helped her in the process of editing, cover design and printing — the hospitable, Mr Priyadas who provided all the necessary arrangements, Mr John Mundakkayam who went out of the way to ensure the successful completion of the project and Dr Onakkor who devoted his time and energy to oversee the various aspects of the publication. Rev Fr Mathew Thekkal and the staff of St Joseph Press deserve a special mention for the quality of the work and the speed with which they carried it out.

The main underlying factor for the success, says Mrs Chandran, was her children and family members who provided the motivation and inspiration. Her friends have always been with her to provide those vital words of encouragement.

Singapore Kerala Association salutes her on this achievement and wishes her more success and honours in time to come. We hope she becomes a role model for other Singapore Malayalees to emulate. ❋

The Executive Committee and the Editorial team thank

T. K. Achuthan

Thomas Jacob

S. Ruby

for their invaluable assistance in the creation of Onopaharam '96

Ravi Velloor

SHANKARAN'S MISTRESS

Ravi Velloor is a journalist on The Straits Times Foreign Desk. He moved to Singapore in late 1993 after 14 years as a journalist in South Asia for Asiaweek magazine and Agence France Presse. He is married, with two children.

Appunny Raja awoke with a start. Having arrived on the Air-India flight from Singapore that touched down in Trivandrum shortly before noon, he had cleared Customs without trouble. Walking out of the shabby airport carrying a duffel bag with two changes of clothing and a litre bottle of Johnnie Walker Black to help him tide over the next three days, he had hopped into a Kerala State Road Transport Corporation Fast Passenger bus bound for Guruvayur and bought a ticket to Palavad, the coastal settlement midway between Kodungalloor and the famous temple town. He chose to use the bus because he had heard reports that cabs carrying Gulf returnees had sometimes been waylaid by highwaymen. If living in Singapore had taught him anything, it was to take no chances unnecessarily.

He had risen early for the flight and though he travelled Business Class and the service had been excellent, he had been wearied by the journey and fallen asleep in the bus shortly after it left Cochin on the second leg of its long roll along the Arabian Sea-coast road. Now, as his vision cleared, he saw the eyes of many curious onlookers on him and the bus conductor's smiling visage.

"Your place, Sir. Time to alight," said the khaki-uniformed man.

"How, how... did you remember I had to get off here," stuttered Appunny Raja.

"Your face is a family trademark. You may have forgotten us, but we still remember you. You are Appunny-Sir from the Kallayil family, aren't you ? Thirty years now it has been since you went to Malaya, and not once did you make a visit to these parts. We hear you have taken a Chinese wife. Why, were there no homely Nayar girls there ?" asked the middle-aged conductor in a sing-song Malabar accent, fingering the leather strap of his bag with its cargo of cash and multi-coloured tickets.

The young men on the bus with their irritated, mildly-sneering glaces looked at him with sudden interest.

"Every year, I missed the 'taravad' at Onam time. This year, I promised myself I would make it," said Appunny Raja.

All the passengers in the bus nodded vigorously, happy that this well-dressed stranger was not a snob and shared their instincts for the ancient homestead. Malayalees affect a sneer almost as a defensive mechanism. If they thought you weren't acting superior, they dropped their mask instantly. Appunny Raja disarmed them further with a smile.

SHANKARAN'S MISTRESS. . .

A young man sprang to hand down his bag, still nodding vigorously. The conductor tugged at an overhead chord that struck a gong up front and hearing the signal, the driver pulled away, leaving Appunny Raja by the wayside of National Highway 17.

Darkness had fallen and Appunny Raja's expensive Bally brogues crunched on the shale and pebbles of the badly maintained road as he trudged the 1/2 km to his ancient house, a little unsure of what to expect next. Coming round the bramble fence, he could see the lights of the late 19th century house, and the wick lamp flickering at the foot of the basil shrub that blessed the entrance of every old Hindu home in Kerala. He looked to see if there was smoke spiralling from the kitchen portion of the house but there was none. Had the cook retired for the night ? Then, he remembered — these days cooking gas had reached the remotest villages.

As his footsteps approached, a stentorian roar of challenge blew forth from a row of deck chairs arranged in a circle to the side of the massive courtyard.

"Who goes there ?"

Appunny Raja stayed silent until he was directly upon the little gathering.

"Who do you think this could be ?"

The throng squinted up at him through the darkness. Then, a widowed aunt said in an uncertain tone: "That voice sounds like our little Appunny. But I know that is not possible. Yet... it does sound like him, it is him ! Appunny has returned !!"

A child on the verandah picked up the cry and ran inside the house, shouting "Appunny Mama has returned. I heard Ammamma say it, I swear I heard her say it!"

From all corners of the house, children, his cousins' wives and husbands, and servants poured out to gaze upon the visitor. Appunny Raja cursed himself for not having had the forethought to have picked up a huge tin of chocolates for the household. It showed how much he had grown away from his family.

"Any medicine, Appunny ?" an aged uncle, clad in singlet and sarong, queried hopefully, focusing on more important matters. Appunny Raja nodded and unzipped his bag, handing over the whisky. "Shame on you," his uncle's wife riposted, "You ask Appunny for whisky before even offering him tea."

The old man ignored her and clapped his hands, calling for glasses and pappadum. "You go, get changed. We will take care of this," he joked, the male relatives joining in the mirth.

Appunny Raja walked up to the huge front door, tugging off his shoes and throwing them to a side as he entered. The carved wooden door was built so huge because, in the old days before the Communists changed things forever, the family had money enough to keep elephants and the

SHANKARAN'S MISTRESS....

gentle beasts would daily pass through the door to be shown to his grand-father.

As he had always done in childhood, Appunny Raja genuflected briefly before the prayer room, hung his wrist-watch on a nail protruding overhead near the leavwall clock, and waded past his milling, admiring relatives.

An upstairs bedroom had been prepared quickly for his use, the evicted branch of the family not complaining in the excitement of seeing their overseas relative of whom many had only heard of. A fresh, white sarong and a thin matted towel lay on the freshly-made bed. Appunny Raja threw off his expensive city clothes, walked to the bath room and soaped his feet and hands, wrapping the sarong tight as he emerged from his wash. The sound of crickets and marsh frogs in the still night air drew him to the window. He stood there for a moment, his mind at peace, his heart filled with the warmth of homecoming and excitement at the next day's coming festivities of which he had treasured such memories.

In the distance, he saw the light from a hurricane lamp. His pulse quickened, and a faint sense of excitement came over him.

That used to be Kartiyani's house, when her mother used to work in the Kallayil household and had been given a quarter of acre of land by the family. On this tiny patch she had proudly built a mud hut with a thatched roof, the little yard paved with dried dung.

Appunny Raja remembered Kartiyani clearly now. It was his first encounter with a strange rush of emotions, a physical stirring he could not explain then as a 12-year-old.

Those days his hero was his cousin, Shankaran, a man then in his mid-20s and starting a career as a cameraman in the film studios of Madras. It is said that Shankaran was on friendly terms with every leading Malayalam actress and hero. Appunny Raja was pleased when his aunts said he resembled Shankaran so strongly.

Seeing Shankaran headed in the general direction of Kartiyani's house one day, he had followed too, although the strict rules of the household were that you did not mix with the servants or go near their quarters.

But when he got near the house, Shankaran had disappeared from view. "Chettan," he called out loudly, using the Malayalam kinship term for older brothers which often got corrupted to "Ettan" when spoken rapidly. "Shankar-Ettan, where are you ? Are you inside ?"

A few minutes later the bamboo door creaked open and young Kartiyani peered out. Seeing Appunny Raja, she came out into the yard. Her chest, wrapped tight in a red blouse, was heaving. There were beads of perspiration on her brow and upper lip and her tanned, brown skin was caught in a deep flush.

Appunny Raja did not know why, but her very appearance, that

SHANKARAN'S MISTRESS....

strange sparkle in her eyes, affected him deeply. Accepting her explanation that she had not seen Shankaran anywhere in the vicinity, he had returned to the house. Shankaran had turned up a half-hour later but was strangely curt to him throughout the rest of the day.

Appunny Raja sighed. Shankaran had been dead now for nearly 30 years, a victim of throat cancer that struck him in the prime of his life. Appunny Raja had heard about it in Singapore but it was just after he had left India and he was not wealthy then, and could do nothing for his cousin except to pray for quick relief from the man's suffering.

Appunny Raja walked downstairs and watched his uncles as they finished the whisky, then sat down with them for dinner. Afterwards, as the household fell silent, he put on a pair of rubber flip-flops and wandered through the groves of coconut, mango and jackfruit, stopping suddenly when he realised that he had walked the two furlongs right up to Kartiyani's house. In the distance, he heard a pressure horn and the sound of a powerful diesel engine, the last bus from Trichur railway station that passengers arriving on the Madras Mail found so convenient to connect to Palavad.

As he turned to go, a woman, still shapely despite her 50 years or so, emerged from behind the little blue gate of the house. Her eyes were a little crazed, her full bosom heaved in the moonlight.

"Shankar-ettan ! Shankar-ettan, is that you ?" cried the woman.

"Shankar-ettan, you always said you would make me a film star one day. How many years I have waited here for you. But I knew, I knew you would come some day, at least for Onam. It is Onam tomorrow and I knew I would see you if I only waited for the last bus from Trichur." ❋

Copyright@1996: The Author

ഓണാശംസകൾ

ONAM GREETINGS FROM

ഓണാശംസകൾ

Mr & Mrs Dollah

Mohan Dass & Usha

Mr & Mrs K O George

Mr & Mrs Vasudevan Nair

Mr & Mrs Sivaraman Nair

Mr & Mrs Stephen Samuel

Muralee Nair Chandra & Vicky

Maj Pillai, Bhuvanesuvary & family

ഓണാശംസകൾ ഓണാശംസകൾ ഓണാശംസകൾ ഓണാശംസകൾ

FACE TO FACE WITH GOPINATH PILLAI

Mr Gopinath Pillai, roving Ambassador to Iran and High Commissioner to Pakistan and a well known businessman in his own right in Singapore, speaks to S. Ruby and M. Murali of Singapore Kerala Association.

Mr Gopinath Pillai needs no introduction to Malayalees and also to other Singaporeans. In a career spanning over three decades he has taken on many roles - teacher, banker, businessman and diplomat.

He started his career as a teacher, followed by a stint in Bangkok with Bangkok Bank and subsequently with a financial institution in Malaysia. During the early seventies he was General Manager of a Singapore government owned textile factory and then a Singapore government trading company, Intraco. Later he was involved with various businesses in Singapore in senior management positions. He was also Chairman of NTUC Fairprice from 1983 to 1993. Currently he is Chairman of Windmill International Pte Ltd, an international trading company, along with his duties as Singapore's Roving Ambassador to Iran and High Commissioner to Pakistan.

Mr Pillai is married with three children. His wife is an English teacher in a local secondary school. His eldest daughter is a practising lawyer in Singapore, while his son is in the Ministry of Foreign Affairs. His other daughter is a journalist with The Straits Times.

During a two-hour interview at Mr Pillai's office in Singapore, he expressed his views on a wide range of subjects.

At the outset, Mr Pillai expressed his concern about the educational performance of Indian students. The performance of Indian children at the national level is lower than the national average. Besides education the Indian community also faces problems such as drunkenness, suicide among women, wife abuse etc.

Talking about the poor performance of Indian students in Mathematics, he said that this was surprising as Indians are known as a "numerate" race. Indians, who have contributed the concept of "ZERO" to the development of Mathematics, should not allow their children to get zeroes in maths!

Mr Pillai felt that there was very little upward mobility in the Indian social structure in Singapore. If the father worked as an unskilled labourer, his sons tended to follow him. He felt that this could have been due to the social structure they brought from India. He went on to add that there were exceptions particularly among the Malayalees. Although no statistics are available, he feels that Singapore Malayalees have done reasonably well and each generation has tried to improve

Gopinath Pillai being interviewed by S. Ruby and M. Murali

on the preceding one.

Malayalee children have also done well. They have progressed and the whole community is vibrant and upwardly mobile. While they are well represented in most areas, the percentage of top Malayalees in government and the civil services has fallen. Mr Pillai named some very prominent Malayalees of the past such as the late Mr K R Chandra, Mr Francis D'Costa, the late Dr Abraham, Mr Alexander, Mr Devan Nair, etc.

"Indians, who have contributed the concept of ZERO to the development of Mathematics, should not allow their children to get zeroes in maths!"

Education and cultural development give Malayalees an edge over others. Mr Pillai mentioned that he feels extremely sad whenever he visits Kerala, seeing so many school and college students out on strike boycotting the classes. This is such a waste of resources. He feels that Malayalees in Kerala should follow the Japanese style of protests. They use black arm bands and carry on with their studies. Standards have declined in the field of education and in the long run this will affect Malayalees all over the world.

One problem the local community faces is the lack of knowledge of Malayalam language among the younger generation. This is partly due to the fast pace of life with hardly any time for additional learning and partly due to not having Malayalam as a second language at "O" levels. Most of them, therefore, take Tamil as the second language. This poses another problem. Since the parents do not speak Tamil they are unable to guide the children and so some of the children perform poorly. He suggested that Singapore Kerala Association look into the possibility of starting Tamil and Mathematics classes. It is easy to convince children (and parents) to attend Mathematics and Tamil classes and during these classes the use of Malayalam should be encouraged.

Another factor affecting Malayalees in Singapore, according to Mr Pillai was the lack of cohesiveness. Since we are a small community it should be easy for us to be cohesive and make a better contribution as a community. Mr Pillai underlined this point in a recent address when he called on all Malayalee organisations in Singapore to come together and organise functions and cultural events together like the other Indian communities here. For cultural activities, a joint effort will bring in better results, better co-ordination and better attendance. He also mentioned that such activities have to be co-ordinated so that these are spread uniformly

ACCOUNTS TUITION

For "O" and "A" Levels

By
Experienced Graduate Tutor

Call 2971535

Mrs Selin Lloyd
Apt Blk 21 St. George's Ave # 11-170
Singapore 320021

DISCOVER INDIA
A LAND OF ALL SEASONS. OF ALL REASONS
from
890.00

NORTH INDIA GOLDEN TRIANGLE PACKAGE
Delhi, Jaipur, Agra | 8 Days | from S$1,500
Departure in Nov, Dec

HEART OF HERITAGE PACKAGE
North & South India | 14/21 Days | from S$2,500

SOUTH INDIAN TEMPLE TRAIL
Tamil Nadu, Karnadhaka, Kerala | 14/21 Days | from S$1,550
Departure Nov - Dec

All Other Destinations with Budgeted Tickets/Hotels

PILGRIMAGES:
Sai Baba Darshan
Buddha's Footprints
Sri Ayyappanmala Yathra

APPROVED BY
Department of Tourism
GOVERMENT OF INDIA

CALL US NOW!!!
INTERNATIONAL INTENDING HOUSE TRAVEL AGENCY
TRAVEL AGENT
Tel: 220 2477 or Fax: 225 3306

With Compliments of

蕉葉阿波羅餐廳
THE BANANA LEAF APOLO

SPECIALITIES :
- VEGETABLE RICE
- FISH HEAD SUPREME
- FRIED CHICKEN/CURRY
- FRIED MUTTON
- FRIED FISH/PRAWNS/CRABS
- COLD DRINKS/BEER

Business Time: 10.00 am To 10.00 pm
S. CHELLAPPAN

Banana Leaf Apolo
(Air-Conditioned)

We also cater for parties buffets etc.
Charges reasonable
ALL ARE WELCOME
• All Kinds of VISA Cards Acceptable

54-56-58 RACE COURSE ROAD, SINGAPORE 0821.
TEL: 2938682 & 2935054 FAX: 2931381

With Compliments of

INDIA INTERNATIONAL INSURANCE PTE LTD
(INCORPORATED IN SINGAPORE)

64, Cecil Street
IOB Building (4th - 6th Floors)
Singapore 049711
Tel : 223 8122 / 222 9411
Fax : 224 4174 / 225 7743
Tlx : RS 27235 INDINS

We provide all classes of Personal Insurance including Motor, Personal Accident and Hospitalization, Industrial Insurance including Engineering Classes, Workmen's Compensation, Liability, Insurance of Ships (Marine Hull), Transit of Goods (Marine Cargo) and Property Insurance against Fire, Theft, Burglary, etc.

With India International you rest assured.

over the year. It is not possible for a family to attend two or three functions in a month, whereas if these are spread over the year, attendance will be better.

Mr Pillai came out with an excellent suggestion that a co-ordinating body should be formed with representatives from all Malayalee organisations and this body should come together at the end of each year and plan a schedule of events for the coming year. Slots can be allotted for each group. He even proposed that the same hall should be booked all the time for Malayalam programmes so that the venue will become associated with all Malayalam programmes. While each group presents its programme, the members and executive committee members of the other groups can contribute in terms of manpower and other support. We feel this is an excellent idea which should be taken up by all the associations together.

Mr Pillai is fluent in Malayalam. He said that he had a special feeling for the language and loves to speak and hear it. Even today he watches a movie in spite of its poor storyline just to hear Malayalam spoken. He also had an opportunity in his younger days to be associated with the language through his father, who used to publish Kerala Bandhu, the only Malayalam newspaper outside India in those days.

Mr Pillai said that he does not meet many Malayalees during his visits abroad in connection with his work as an Ambassador and High Commissioner or during his business tours. This may be because in the countries that he normally visits, Malayalees are involved in professions like engineering, science and medicine and there are not many in business. Malayalees, by nature, are risk averse and prefer steady jobs. He recalled a comment made by a North Indian industrialist many years ago. The industrialist had said that whenever he starts a new venture or a factory anywhere in India outside Kerala, the first employee he would like to take is a Malayalee. This is because the employee would learn fast and contribute well. But at the same time the industrialist added, he was very sceptical of starting a factory in Kerala. This is something that all Singapore Malayalees and other Malayalees should think over and find out in our own small way how the situation can be remedied so that this perception about investing in Kerala can be changed.

Coming to the identity of a Malayalee in Singapore, Mr Pillai feels that there are no contradictions in being a Malayalee and a Singaporean. Singapore is a small multi-racial, multi-cultural island city state. Each culture could blossom independently and it is the responsibility of each ethnic group to ensure that such cultures flourish. The country would then be identified as one which gives the ethnic cultures of the population equal chances irrespective of race or religion.

Mr Pillai felt that one cannot cut oneself off one's roots. Emotional attachments to one's country of origin will always remain even while being a proud Singaporean. Malayalees have a distinctive culture. However, Mr Pillai feels that we should utilise this distinction to improve our image and to integrate with the aspirations of Singaporeans and not stand out like a sore thumb. We should also blend in with the environment.

Mr Pillai mentioned an interesting story concerning the integration of a minority community into society. A shipload of migrants came to a country seeking refuge. The king of the country told them that his country was full and could not imagine how they could be accommodated. Just then, tea was served and the cups were full to the brim. The leader of the migrants took a spoonful of sugar and mixed it in the tea and told the king that that is how they could be accommodated. In this small country, Malayalees could have a distinctive identity with their rich cultural background, but at the same time be part of the community for the benefit of the whole.

His advice to the Malayalee community in Singapore is that we should have greater cohesiveness, and more efforts should be made in holding joint activities, which should be of a very high quality and involve non-Malayalees and even non-Indians. We should improve our self-esteem, keep our culture and traditions alive, and contribute in making Singapore a truly multi-cultural state that is rich in every respect. ❋

See how many sweets I can pick!

At the finals of badminton tournament...

Mr K. T. Samuel presenting trophies at the annual games '96

Donovan Bailey in the making?

Sign of modern times - Atthapoo on the table

Mr S. Iswaran presenting prizes at the annual sports '96

LIGHT IN BETHLEHEM

Premraj

Premraj, a well known playwright and director, has been writing for the last 45 years. This play, originally written in Malayalam was translated by Prabhavathi Nair.

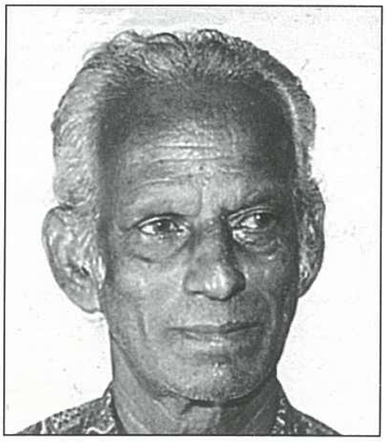

As the curtain opens the wailing of children is heard. "Mother, Mother, we have no one. You too, have no one."

Dim lights. Mist and a light breeze in the background. The sky is dark. On the left, a faintly glowing star. Spotlight dims and immediately brightens. The roar of waves is heard. In the centre of the stage, a house under repair. A table 4 feet high and 2 feet in diameter is in the middle of the hall. On the table stands a statue of Christ (4 feet high) in a crucified position but without the crucifix. On his head and around his waist, a wreath of thorns. On either side 2 candles about to die off - the flames red and blue.

To stage right, four people are intently listening to the radio. They are all attired in different colours and styles. A sudden flash of lightning. Lights dim. Simultaneously they shout, "My God."

Stage brightens. The flames of the candles have died. The four men remove their caps and make the sign of the cross. They wipe their eyes.

3rd man: (Choked with emotion). Finally the inevitable has happened. My Doris is gone. She's gone. I am no more. We are the children of Death. Death rescues us from the deceit of life (laughs hysterically; goes to each of the other men and embraces him in grief).

4th man: I'm unable to think of the past. It is for the better I think. (Opens a newspaper from a nearby table, then throws it down).

2nd man: I came here after hearing it on BBC. Nobody at home was able to sleep.

1st man: It was more detailed on the Malaysian radio. Shall I switch on the BBC ?

3rd man: (Angrily) No more radio or TV (Grabs the radio and throws it onto the floor).

The other 3 men: John !

3rd man: What shall I tell my children ? What shall I tell my conscience ? Kill me too. For God's sake. Please. (He pleads to each man).

Behind the scene somebody shouts, "Overseas call !!!"

Scaling new heights

Chitra Jenardhanan's record of achievement starting from her school days at Geylang Methodist Secondary School, 'A' levels at Anglo Chinese Junior College, graduation with Diploma in Education at Nanyang Technological University and currently pursuing honours in English literature at School of Arts, Nanyang Technological University, should make any parent proud of their offspring.

In her case these achievements, culminating in being awarded the prize for overall best speaker in the world at the *"XV Annual World Debating Championship"* held at Princeton University in 1995, is a matter of great pride to all Singaporeans and all Asians. In achieving this distinction, she became the first ever Asian and female winner of the Award.

Daughter of Mr A. N. Jenardhanan and Mrs. Krishnaveni Jenardhanan, 23 year old Chitra had excelled in academic as well as extra curricular activities throughout her educational career.

The list of such achievements is a bit too long for proper handling in this article which should itself impress. Even while in school, Chitra had represented her school at Public Speaking competitions and had won consistently. She had also represented her University at various international competitions and championships in Kuala Lumpur, Australia, United States etc. Guided by her able leadership, her team from School, College and University had won many championships.

Chitra is the first ever recipient of the *"Excellence in Singapore"* Award of Singapore Totalisator Board. This gold medal was presented to her by our former President Wee Kim Wee for her role in bringing credit to Singapore by being the best in her area of activities in Asia and in the World.

We, as Malayalees, are very proud that this member of our community has brought glory to our community, our country and Asians in general. All of us among her well-wishers hope for higher achievements and greater honours in the years to come. ❋

A scene from the drama - NAME CARDS

Mrs Madhavi Amma lighting the lamp for the drama - PIDAKKOZHI

Jagathi Sreekumar and family at SKA.

SKA has
througho
Some mo
moments
eyes of a

Paying homage to late V.P. Abdullah

The bereaved family of V.P. Abdullah

SKA plays host to Sri M.G. Radhakrishnan and his troupe

Dr V.P. Nair conducting the SKA's medical clinic

been active
ut the year.
morable
through the
camera.

Protem committee of World Malayalee Council, Singapore

Honouring prominent local singer Varija Menon

Children's day celebration

Keeping up the tradition

Following in the footsteps of one's father or mother is not uncommon in Indian classical arts. You come across illustrious fathers with equally illustrious sons or daughters. Maybe it's the influence of the gurukula system of teaching that contributes to this. Or it could be our respect and love for everything traditional. It could also be that the pursuit of arts cannot remain a mere profession; it has to be a way of life.

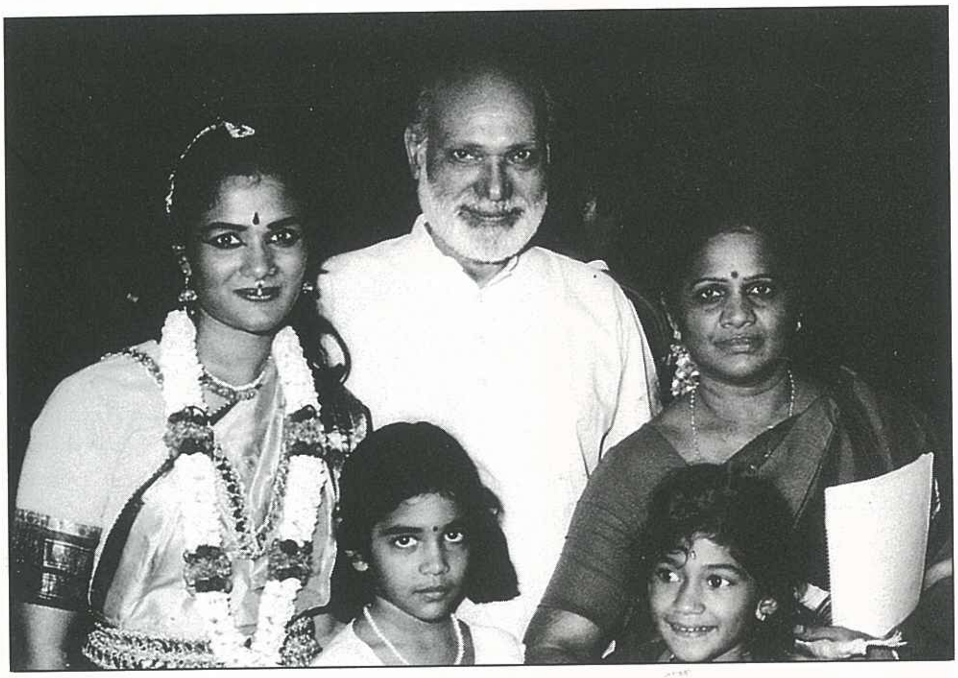

In Singapore, the Bhaskar trio illustrate this point. K P Bhaskar, his wife Santha and their daughter Meenakshy are familiar to connoisseurs of Indian classical arts. Their contribution to Singapore's art scene in the last 44 years through their productions and their innumerable disciples are well-known. Nrityalaya Aesthetics Society, set up by Bhaskar in 1952, today occupies a pride of place in the fields of dance, theatre and music.

Bhaskar, the principal of the academy, is a disciple of great dancers like Uday Shankar, Guru Gopinath and Kutralam Ganesam Pillai. He was awarded the Pengat Jasa Gemelang medal by the Singapore government in 1962. He was also awarded Natyakala Nidhi by Indian scholars. Last year he received the Japanese Chamber of Commerce cultural award. He has been involved with many cultural and artistic endeavours here. He has written three books on Indian dance apart from contributing innumerable articles in art magazines and presenting papers at national and international forums.

Three years after Bhaskar started his institution in Singapore, his wife — an accomplished proponent of Mohini Attam, Bharata Natyam and Kathakali — joined him. Her gurus include Ramunni Panicker, Guru Kunchu Kurup and Kutralam Ganesam Pillai. She is also trained in music. Later she learnt traditional

Thai dance and Odissi.

Among the accolades she has received are Natyakala Nidhi conferred by the great poet Sudhananda Bharathair, the Kala Ratna award from the Singapore Indian Fine Arts Society, the Kala Rani from the Indian Film and Arts Society and the Cultural Medallion from the Singapore government. In 1993, Mr & Mrs Bhaskar received the Rotary Club of Singapore East Award for excellence in art. Mr & Mrs Bhaskar are panel members of the Singapore National Arts Council.

Santha Bhaskar is well-known for her choreography. Two of her recent and outstanding successes are Manohara, a Thai story in ballet form presented at this year's Singapore Art Festival, and Ramayana dance drama at the International Ramayana Festival at Angkor Wat in Cambodia. Some of her other works are Aum Muruga, the Kumarasambhavam series and the Chinese story of Liang Shan Poi and Chu Ing Tai. Currently she teaches at Nrityalaya and the Centre for the Arts at National University of Singapore.

Meenakshy began her dance career at a young age under the tutelage of her parents and became adept at many of the Indian dance forms as well as Malay and Indonesian dance. She also pursued Modern dance while doing the Bachelor of Theatre Arts-Dance degree at the University of Wisconsin in the United States. Recently she won acclaim at the Angkor International Ramayana Festival for her role as Sita in Parinaamam in Bharata Natyam. This year she was also bestowed with the "Young Artiste's Award" by National Arts Council.

Apart from her teaching assignments at Nrityalaya, Meenakshy is actively involved in the Arts in Education programme in schools and frequently gives lecture demonstrations.

With the hard work and dedication of the Bhaskars, Nrityalaya has today grown into a full-fledged institute offering training in the various dance forms of India as well as vocal and instrumental music in both the Carnatic and Hindustani traditions. It conducts an annual drama festival and holds seminars on Indian arts. This year it launched a quarterly magazine called *The Aesthetics*.

The society has also ventured into the field of fusion — the blending of Western choral music with Carnatic, collaboration with Theatreworks in Trojan Women and William Teo's rendition of the Mahabharata fall in this category.

Indians, Malayalees in particular, in Singapore should be thankful to this family for providing an avenue to learn and practice the various art forms of India. ❅

Women behind the scenes

Geetha Kumar

The women's wing of the Singapore Kerala Association had always been an integral part of the association and a major player in its development. It has worked hard to create an awareness among Malayalees of their rich cultural heritage and conducted activities which have helped foster good relations among members of the community.

Members of the women's wing

The women's wing is particularly known for its spirit of camaraderie among members. It has a good pool of talent and its activities are many — from tips on cooking to Malayalam classes. Each and every member has contributed to the growth of the association and the women's wing has always functioned with a sense of team work .

The women's wing has always comes to the help of the association when it comes to arrangements for programmes held at short notice. Receptions for dignitaries, politicians, writers and actors have always been of excellent standard, thanks to traditional culinary delights like ada, appam and uniappam dished out by its members. The women's wing has been involved with the Onam night and Onam village functions every year. From reception duties to charting out programmes, the women's wing has utilised the talents of various members who have donated their time generously. The wing has looked beyond the needs of the Association and taken an interest in activities for the society.

The wing has also taken the lead

At the Sarada Kindergarten to present the cheque

Geetha Kumar, member of the Executive Committee and the Women's wing, contributed this article.

in charitable work. Raising funds for Sarada Kindergarten, visiting homes for the aged and providing Onam lunch, collecting material for flood victims outside Singapore have been some of its activities. It was also instrumental in the collection of a $10,000 donation to the National Kidney Foundation last year. On the cultural front, it has provided Onam songs for the radio.

The women's wing began on an ad hoc basis during the sixties during the presidency of Mr Surendranath when the wives of committee members and friends provided support. Taking an active role then were Mrs Shanta Surendranath, Mrs Sathyabhama Nair, Mrs Saroja Balan Nair, Mrs Sreedevi Pillai, Mrs Sarada Gopalkrishnan, Mrs Ramani Raman etc.

In the seventies, during the presidency of Dr VP Nair the women's wing was formalised. The first Chairwoman, Mrs Nalini Prasad, and the others who followed, Mrs Indira Ravindran, Mrs Jamilah Hameed, can be proud of the growth of the wing.

From a small number, women's wing has today expanded into a group of over 40. The success of this goes in no small measure to our present Chairwoman, Mrs Sarojini Chandran, who has ably led the team since 1982 with charm, enthusiasm and dedication. Sensitive to each member's needs, she has created a cosy ambience for the ladies to work in.

The women's wing will continue to support the SKA in all its endeavours to bring the community closer. It looks forward to helping the association in its future plans. ❋

Mohamed Mustafa & Samsuddin Co Pte Ltd

Wishes all Malayalee Customers

HAPPY ONAM

Mustafa Centre

145 Syed Alwi Road,
Singapore 218108
Tel : 2982967 Fax : 2955866

DESIGNS TODAY

Specialist in Punjabi Suits, Children's Wear & Costume Jewellery

145 Dunlop Street, Singapore 209463
Tel: 3373746 Pgr: 92104978 Fax: 2965407

Bangalore / Trivandrum

SPOTLIGHT ON SOUTHERN SELECTIONS

2 non-stop flights to each destination

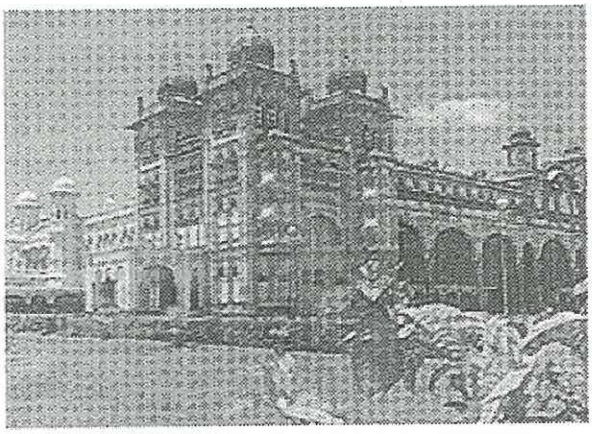

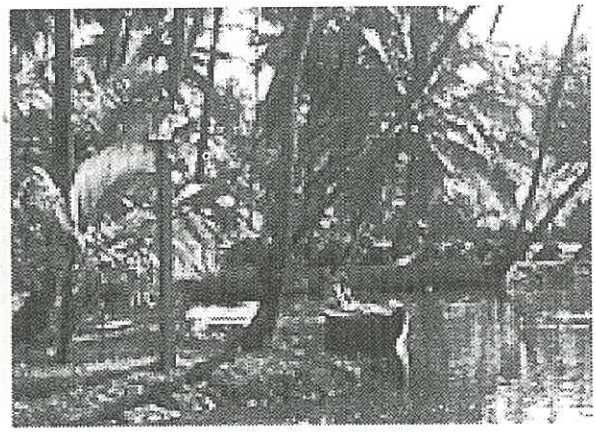

एअर-इंडिया
AIR-INDIA

WITH YOU IN SINGAPORE SINCE 1954

K. Sekharan

Gundert's gurus

K. Sekharan, B.A., B.L., who contributed this article to Onopaharam '96, is a retired lawyer as well as a scholar. He is a native of Chokli.

It's well-known that Dr Gundert wrote the first Malayalam-English dictionary. But who taught Gundert, a German missionary, Malayalam?

Not many would have heard of Illikunnu, a little town which has given Malayalam its word and grammar. It can be called the adopted hometown of one of Kerala's famous adopted sons - German missionary Dr Hermann Gundert (1814-1893). It has also given Malayalam its first news paper, Rajya Samacharam in 1847.

It is well-known that it was Dr Gundert who compiled the first Malayalam-English dictionary in 1872. But perhaps, what is not so well-known and well-acknowledged is the contribution of a family of scholars who taught Dr Gundert, Malayalam and Sanskrit - the Ooracheri Karanavars of Chokli near Tellicheri in Cannanore district.

Dr Gundert came to India from Germany as a member of the Basel Mission and settled in Illikunnu, a small place near Tellicheri. Dr Gundert was a learned man adept at several languages. His quest for a teacher to teach him Malayalam and Sanskrit brought him to the nearby Chokli and the Karanavar family. The eldest of them, Kunhikannan Gurunathan, was engaged to teach Dr Gundert. He used to walk to Illikunnu every day for his classes. But it should also be mentioned that Dr Gundert had the benefit of Kunhikannan's brothers as he frequented Chokli in pursuit of his studies.

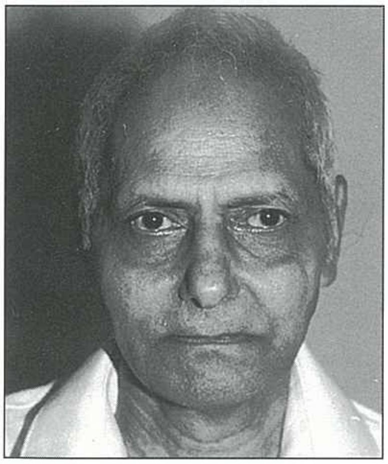

The Ooracheri Karanavars were five brothers. Their father was a physician. As they belonged to the Thiyya community, education was denied to them. But these five brothers had an innate desire to learn. They would peep into the classrooms when they took their cattle to graze in the fields. Fortunately for them the teacher noticed them and decided to teach them with the permission of the head of the Nair tharavadu that employed him. Perhaps the seeds of the campaign against untouchability were sown here in Chokli long before the time of Sri Narayana Guru (1854-1928).

The Ooracheri brothers were to achieve fame in the fields of language, literature, poetry and philosophy. They came to be known as Gurukkal and are believed to have lived during 1780 - 1874. Alongwith their famous disciple Dr Gundert, the Gurukkal brought forth a cultural renaissance to the region.

A descendant of the Gurukkal family, Puthucheri Kunhikoran Gurukkal, later established an elementary school called Gurukulam in memory of the five brothers. Gurukulam, which still exists in Chokli, is known to be the oldest elementary school in the region. ❋

Negotiating Hybridity: Cultural Shift in the Malayalee Community in Singapore

James Gomez

James Gomez holds a B. Soc. Sci. (Hons) in Political Science from the NUS and a M. A. in Politics from the University of Essex, U.K. Presently, a doctoral candidate at the School of Oriental and African Studies, London. He is a Visiting Associate at the Institute of Southeast Asian Studies where he researches the Singapore National Identity.

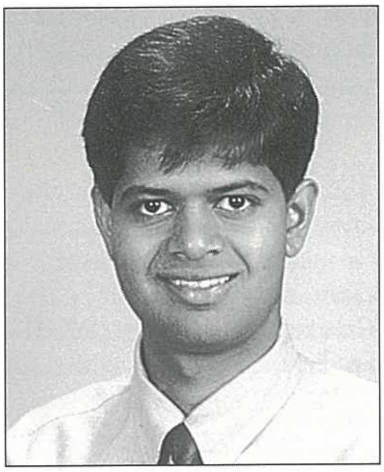

Discussions on cultural change are not new to Singapore. Shifts in identity occur in all societies, notably in those cultures that face increased cross-border and cross-cultural contacts.

The shift in Malayalee identity in Singapore is one example. Being a minority, within the local Indian minority, they have very little cultural re-enforcement outside their own community to maintain their identity. The Malayalee case provides an insight into both cultural shifts in minority communities here, and what is increasingly becoming a global phenomenon: the post-colonial identity crisis of the Indian Diaspora.

Apart from familiarity with Kerala cuisine at home, cultural inputs that a limited oral Malayalam facilitates and knowledge of ethnic origin, their ethnic cultural re-enforcements are at a nadir. This makes young Malayalees easily susceptible to cultural hybridization: a process that imposes Western values onto a minimal Malayalee culture.

Although cultural conservatives in the community want to arrest such changes, the Malayalees' weak ethnic "experience", coupled with the social forces at play in Singapore, make cultural hybridization inevitable.

The growth in English language education has had the effect of challenging ethnic identities. For instance, many Malayalee children have grown up to be competent monolinguals in English, even though the bulk of them offered Malay as a second language. Malayalam as an option was not available in school. Since mother tongue options remain, after policy adjustments, as Mandarin, Malay, Tamil, Hindi, Gujarati, and Punjabi the inbuilt displacement towards hybridity for the Malayalee children has seen no change.

It is not surprising, therefore, that advocates of Malayalee identity want Malayalam as part of their children's curriculum. Even though Malayalam can technically be offered as an examinable subject in schools, a fragmented Malayalee community finds it hard to organise Malayalam language classes outside the school curriculum. Even if Malayalam is offered through the school system, the choice of a mother tongue will be further complicated by the inter-racial marriages of Malayalees. Spouses of these Malayalees come from both inside the larger Indian sub-category and outside. Many

Negotiating Hybridity. . .

The demand for cultural preservation and continuity lies with those who have been socialised within the context of Kerala, immigrated to Singapore and raised their children along Keralite traditions.

Christians and English speaking Malayalees find cross-cultural acquaintances and marriages easier than their vernacular speaking and ethnically inclined counterparts. This contributes further to hybridization and hence, the shift in identity for many Malayalees.

The movement in identity is also, in part, motivated indirectly and unconsciously by economics. Singapore has always been located at one of the busy junctions of international commerce. In keeping with international standards this often involves the use of English language and hence a continued socialisation towards a less ethnically oriented outlook for career seekers.

No matter how much government policies and private initiatives strive to reduce the effects of such an outlook, a sizeable portion of the population manages to slip past the various ethnic socialisation machinery. Overseas education and contact with the growing western community in Singapore also in no small part retard this process. Generally, these cultural hybrids, because of market forces and their economic standing, eventually move into elite positions in society.

As commerce continues to globalise and manpower becomes transnational, the pressure towards cultural hybridization both domestically and internationally is set to grow. The Malayalees, like most other minority communities here and elsewhere, are forced to negotiate the value of their emerging hybridity within this context.

Apart from arguments that one should preserve one's culture there is no other motivation why some members of this community should desire to preserve their Malayalee culture. This is especially so for the younger generation who have had less Malayalee-enforcing socialisation experiences. The demand for cultural preservation and continuity lies with those who have been socialised within the context of Kerala, immigrated to Singapore and raised their children along Keralite traditions.

Contemporary advocates of ethnicity thus tend to be offsprings of this generation who have maintained cultural links with their ethnicity. In this respect, the call for cultural preservation comes only from one section of the community.

The hybridization faced by the Malayalee community is not unique. In the absence of Malayalam, parents enrolling their children into Tamil language classes is also shaping the identity of the very young in new ways.

The future hybridization of identities will depend upon the surge towards the English language and internationalisation of values juxtaposed with the success of cultural conservatives promoting re-ethnicisation strategies. In the meantime, in the context of ethnic identities in Singapore and the Indian Diaspora, the process of hybridization and re-ethnicisation needs wider play. ❋

ONOPAHARAM '96

ഓണോപഹാരം

മണിയുടെ മരണം 48

സൂര്യനുദിക്കും മുമ്പേ 50

ജലബിന്ദു 58

ഈ നാട്ടു 59

അമലി 60

പൊയ്മുഖം 62

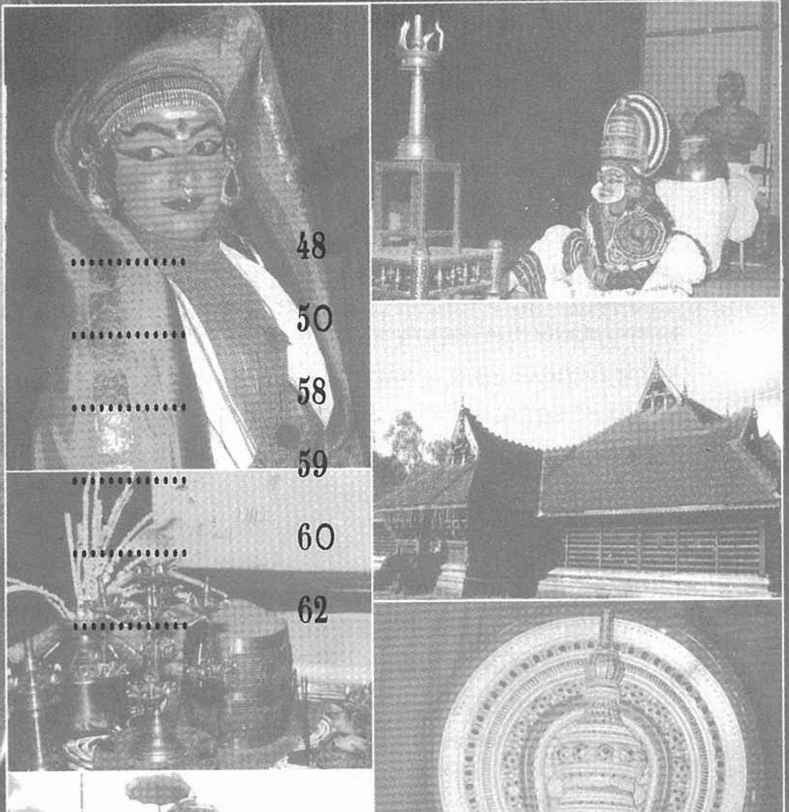

SINGAPORE KERALA ASSOCIATION

SINGAPORE

മൈക്കൾ ഫെർണാണ്ടെസ്
പ്രസിഡൻറ്

എല്ലാ മലയാളികൾക്കും ആഹ്ളാദവും നന്മയും നിറഞ്ഞ ഓണാശംസകൾ !

നമ്മുടെ യുവാക്കളെ സംഘടനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാനും വിവിധ മലയാളി സംഘടനകളെ സമന്വയിപ്പിക്കാനും നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ഫലവത്തായില്ല.

ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം കണക്കിലെടുത്ത്, പ്രഗത്ഭരായ ചില മലയാളികളുമായി അനൗപചാരികമായി നടത്തിയ ചർച്ചകളിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ.

മലയാളികളുടെ തനതായ വ്യക്തിത്വം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാൻ കിണഞ്ഞ് പരിശ്രമിക്കുക.

പരിപാടികളിൽ യുവാക്കളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കുക.

യുവ മനസ്സുകളെ ആകർഷിക്കുവാൻ പാകത്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു ചുറ്റുപാട് ഉണ്ടാക്കണം. അതിനായി അസോസിയേഷൻ കെട്ടിടം അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ ചെയ്ത് പുതുക്കുക.

കൂടുതൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മലയാള ഭാഷാപഠനം ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുക.

വിദേശ മലയാളികളുമായി, പ്രത്യേകിച്ച്, ലോക മലയാളി കൗൺസിലുമായി ശക്തമായ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുക.

ഈ കണ്ണികൾ വഴി സാങ്കേതിക, സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ സമാന സ്വഭാവമുള്ളവർക്ക് വിശാലമായ ഒരു ചക്രവാളം തുറന്നുകിട്ടുമെന്ന് ആശിക്കാം.

ഈ ബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അസോസിയേഷൻ കേരളത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു സമിതിയെ അയയ്ക്കുന്നതാണ്.

അടുത്ത വർഷം നമ്മുടെ അസോസിയേഷന് എൺപത് വയസ്സ് തികയുകയാണ്. സിംഗപ്പൂരിലുള്ള മലയാളികളെ എല്ലാവരേയും സജീവമായി പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിപുലമായ രീതിയിൽ പിറന്നാൾ ആഘോഷങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കണം.

അസോസിയേഷനിലെ അംഗങ്ങൾ മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിലെ മറ്റുള്ളവരും ഈ നിഗമനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ വിലയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അറിയിക്കണമെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ഗൗരവപൂർവ്വം പരിഗണിക്കുന്നതായിരിക്കും.

സിംഗപ്പൂർ ജനതയുടെ വ്യക്തിത്വത്തോടൊത്തുചേർന്ന് ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്ന് സദ്ഗുണ സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു പരിഷ്കൃത സമൂഹത്തെ നമുക്ക് വാർത്തെടുക്കാം. രാഷ്ട്ര പുനർനിർമ്മാണത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുവാൻ ഞാൻ യുവാക്കളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

സിംഗപ്പൂരിലെ എല്ലാ ജനസമൂഹത്തേയും, പ്രത്യേകിച്ച്, ഇന്ത്യൻ ജനതയേയും സഹകരിപ്പിച്ച് അസോസിയേഷൻെറ കുടക്കീഴിൽ ഒന്നിച്ചണിനിരത്തുവാൻ അസോസിയേഷൻെറ ഭരണഘടനയിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികൾ ചെയ്യുന്നതാണ്.

ശൈലജ രാജീവൻ

മണിയുടെ മരണം

കലയോടും സാഹിത്യത്തോടും അഭിരുചിയുള്ള ശൈലജ രാജീവൻ സ്ക്കൂൾ ജീവിതകാലം മുതൽ പല കഥകളും, കവിതകളും, ഉപന്യാസങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സ്ക്കൂൾ, കോളേജ് ജില്ലാതല മത്സരങ്ങളിൽ വിവിധ സമ്മാനങ്ങൾ നേടിയിട്ടുണ്ട്.

സമയം രാവിലെ അഞ്ചര മണി. ഇനി അരമണിക്കൂർ കൂടിയുണ്ട്. ആകെ ഒരു ക്ഷീണം. ഒരു ഉൽസാഹം തോന്നുന്നില്ല.

ഇതാ ആറു മണിയായി. ഇനി അമാന്തിച്ചുകൂടാ. താൻ ശബ്ദിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ വീടുണരില്ല. തന്നെ വിശ്വസിച്ച് ഉറങ്ങുന്ന വീട്ടമ്മയെ വിഷമിപ്പിക്കരുത്. സർവ്വശക്തിയും സംഭരിച്ച് ഉറക്കെ ശബ്ദിച്ചു. ണീം... ണീം... ണീം... ണീം... ണീം... ണീം... ആവൂ സമാധാനമായി. വീട്ടമ്മ ഉണർന്നു. പണികൾ ഓരോന്നായി തുടങ്ങി. ഒൻപതു മണിവരെ എല്ലാവർക്കും തിരക്കാണ്. വീട്ടുകാരനും വീട്ടുകാരിയും ഓഫീസിലും കുട്ടികൾ സ്ക്കൂളിലും പോയാൽ പിന്നെ തിരക്കൊഴിഞ്ഞു. ആളും അനക്കവും ഇല്ല. ഇനി താൻ മാത്രം. എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ഓർത്തിരിക്കാൻ ധാരാളം സമയം.

ഓ.. അന്ന് താൻ വീട്ടിൽ വന്ന ദിവസം. എല്ലാവർക്കും എന്തു സന്തോഷമായിരുന്നു ! കടയിൽ നിൽക്കാൻ തനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നില്ല. എന്നും ആരെയെങ്കിലും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നു. വയ്യ ! ഓരോരുത്തർ വരുമ്പോഴും തന്നെ കൊണ്ടുപോകുമെന്നാശിക്കും. ചിലരുടെ നോട്ടവും, ഭാവവും കാണുമ്പോഴേ പിടിക്കില്ല. ചിലർക്ക് കണ്ടാൽ പോര, തൊട്ടുനോക്കണം, എടുത്തുനോക്കണം. പല വിധത്തിലുള്ള ആൾക്കാർ. "ബഹു ജനം പലവിധം" എന്നല്ലെ ചൊല്ല്. അവസാനം ഇവർ വന്നപ്പോൾത്തന്നെ തനിക്ക് ഈ വീട്ടുകാരെ ഇഷ്ടമായി. അവർക്ക് തന്നേയും ഇഷ്ടമായി. ചിന്നുവും കിട്ടനും എന്തോ നിധി കിട്ടിയതുപോലെയാണ് തന്നെ താലോലിച്ചത്. വീട്ടിൽ കയറിയാൽ ആദ്യം കാണാൻ പാകത്തിനുതന്നെയാണ് തന്റെ ഇരിപ്പ്. തനിക്കും വീട്ടിലെ എല്ലാ സ്ഥലത്തും കണ്ണ് എത്തും. കുട്ടികളുടെ കളിയും ചിരിയും തമാശയും എന്തു രസമാണെന്നോ !

അങ്ങിനെ സന്തോഷമായി കഴിയവെ, ഇന്നലെ മുതൽ ഒരു അസ്വസ്ഥത, ഒരു ക്ഷീണം. തനിക്ക് വയസ്സായോ ? ഏയ്, അതൊന്നുമില്ല. ഇവർ തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുമോ? ഒരു ഭയം ഉള്ളിലെവിടെയോ നാമ്പിട്ടു. ഇല്ല, എന്ന് സ്വയം ആശ്വസിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

നേരം പോയതറിഞ്ഞില്ല. ഇതാ അമ്മയും കുട്ടികളും തിരിച്ചെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. പാലും കുടിച്ച് കുട്ടികൾ കളിക്കാൻ മുറ്റത്തിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

ഇന്നെന്താ, വീട്ടുകാരൻ വരാൻ വൈകുന്നല്ലോ ! ങാ, എന്തെങ്കിലും പണിത്തിരക്കുണ്ടാകും. ഇന്ന് ബുധനാഴ്ചയാണല്ലോ. ടി.വി.യിൽ കുട്ടികൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള കാർട്ടൂൺ ഉണ്ട്. ദാ, കാണാൻ റെഡിയായിക്കഴിഞ്ഞു.

"ചിന്നൂ, കിട്ടൂ, ഊണുകഴിക്കാൻ വരൂ !" വീട്ടമ്മയുടെ വിളി. ഒൻപതര മണിയേ ആയുള്ളൂ, ഇന്നെന്താ എല്ലാവരും നേരത്തേ ഉറങ്ങിയോ ? കുറച്ചുനേരം

മണിയുടെ മരണം....

വിശ്രമിക്കാം.

ങ്ങേ, എന്താതു് ? എന്തോ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വീട്ടമ്മ എണീറ്റുകഴിഞ്ഞോ ? താൻ ക്ഷീണം കൊണ്ടു് ഉറങ്ങിപ്പോയോ ? ഇല്ല, സമയം രണ്ടര മണിയേ ആയിട്ടുള്ളൂ. പിന്നെ ആരാ ആ നടക്കുന്നതു് ? മുഖം കാണാൻ വയ്യല്ലോ. ഒരു പരിചയവും തോന്നുന്നില്ല. ങ്ങേ, തൻെറ അടുത്തേയ്ക്കാണല്ലോ അയാൾ വരുന്നതു് ! ഉറക്കെ വിളിച്ചു കരയാൻ തോന്നി. പക്ഷെ, ശബ്ദം പുറത്തു വരുന്നില്ല. തനിക്കു് എന്തു പറ്റി ? അയാൾ തൻെറ നേരെ കൈ നീട്ടുന്നു. ദൈവമേ, ആരെങ്കിലും തന്നെ ഒന്നു് രക്ഷിച്ചെങ്കിൽ !

ഇല്ല, ആരും വന്നില്ല. ആ തസ്കരൻ തന്നേയും, വിലപിടിപ്പുള്ള മറ്റു സാധനങ്ങളേയും കൈക്കലാക്കി പുറത്തു കടന്നു കഴിഞ്ഞു. കരയാനുള്ള ശക്തി പോലുമില്ലാതെ അങ്ങനെ തളർന്നു കിടന്നു.

രണ്ടു ദിവസം, ഒരേ കിടപ്പുതന്നെ. മൂന്നാം ദിവസം അയാൾ തന്നേയും കൊണ്ടു് ബസ്സുകയറി കുറച്ചു ദൂരെ ഒരിടത്തു് പോയി. നായ് കുരയ്ക്കുന്ന ശബ്ദവും, ഗേറ്റ് തുറക്കുന്ന ശബ്ദവും കേട്ടപ്പോൾ ഒരു വീട്ടിലാണു് എത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു് മനസ്സിലായി. തന്നെ അവിടെ വിറ്റിട്ടു് അയാൾ മടങ്ങിപ്പോയി.

ഈ വീട്ടിൽ എത്തിയിട്ടു് ഇപ്പോൾ മൂന്നുനാലു മണിക്കൂർ ആയി. ആരും ഇതുവരെ തന്നെ ഒന്നു് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയിട്ടില്ല. വളരെ സങ്കടം തോന്നി. പക്ഷെ, ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റില്ലല്ലോ. എൻെറ വിധി ഇങ്ങനെയായിരിക്കും.

ആജാനുബാഹുവായ ഒരാൾ തൻെറ അടുത്തേയ്ക്കു് വരുന്നുണ്ടല്ലോ. "ഗൗരീ, നമ്മുടെ ലക്ഷ്മിയമ്മയ്ക്കു് ഒരു ക്ലോക്ക് വേണമെന്നു് നീ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലെ. ഇതാ, ചുള്ളു വിലയ്ക്കു കിട്ടി. നീയിതങ്ങോട്ടു് കൊണ്ടുകൊടുക്കു്" കറുത്തുതടിച്ച ഒരു സ്ത്രീ വന്നു് തന്നെ വാങ്ങി. പൂമുഖവും, അകത്തളവും, അടുക്കളയും കടന്നു് തന്നേയും കൊണ്ടു് ഈ സ്ത്രീ എങ്ങോട്ടാണാവോ പോകുന്നതു് ?

രണ്ടു് വികൃതിക്കുട്ടൻമാർ വന്നു് തൻെറ നാവു പിടിച്ചു വലിച്ചും, "കീ" തിരിച്ചും തന്നെ വേദനിപ്പിച്ചെങ്കിലും എല്ലാം സഹിച്ചു. അവസാനം തന്നെ ചായ്പ്പിൻെറ ഒരു മൂലയിൽ കൊണ്ടുവച്ചു.

" ലക്ഷ്മിയമ്മേ, ഇതാ നിനക്കു് ഒരു ക്ലോക്ക്. രാവിലെ നാലുമണിക്കു് മണിയടിക്കും. അപ്പോൾ നീ എണീറ്റു് പണികൾ തുടങ്ങിക്കോ. നാളെത്തൊട്ടു് രാവിലെ നേർത്തെ എണീറ്റു് ഞാൻ വന്നു് വിളിക്കണ്ടല്ലോ, സമാധാനം" ഇതും പറഞ്ഞു് അവർ നടന്നുപോയി.

തൻെറ പുതിയ "യജമാനത്തി" തന്നെ ഒന്നു നോക്കുന്നതുപോലുമില്ല. രാത്രിയാകുന്നതുവരെ ആ മൂലയിൽ തന്നെ ഒരേ ഇരുപ്പു്.

രാത്രിയായപ്പോൾ ലക്ഷ്മിയമ്മ എത്തി. തന്നെ എടുത്തു് ചായ്പിൻെറ ഒരരുകിൽ കിടന്ന മേശപ്പുറത്തുവച്ചു. അവർ കിടക്ക വിരിച്ചു് കിടന്നു് ഉറക്കവുമായി. "മ്യാവൂ ..." ശബ്ദം കേട്ടതും തിരിഞ്ഞുനോക്കിയതും ഓർമ്മയുണ്ടു്. അവസാനമായി ഒരിക്കൽക്കൂടി ഒന്നു് ശബ്ദിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പിന്നെ ഒന്നും ബാക്കിയില്ല.

ഒരു നാഴികമണിയുടെ അന്ത്യം !

ശാന്താ വാരിയർ

സൂര്യനുദിക്കും മുമ്പേ

ശാന്താ വാരിയർ : ധാരാളം ചെറുകഥകളും നോവലുകളും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആകാശവാണിയിലും ചിത്രീകരണങ്ങളും കഥകളും പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

"ചന്തു ആളാകെ മാറിയിരിക്കുന്നല്ലോ." വളരെ ആഹ്ളാദത്തോടെയാണതു പറഞ്ഞത്. എന്തൊരു മാറ്റം. നല്ല പൊക്കം, ഒത്ത തടി. ആത്മവിശ്വാസം സ്ഫുരിക്കുന്ന വിടർന്ന കണ്ണുകൾ. ചുരുണ്ട മുടി ചീകിവയ്ക്കാതെ അലസമായി ഇട്ടിരിക്കുന്നു.

"തമ്പ്രാട്ടിക്കുട്ടീം വളർന്നുപോയല്ലോ. അപ്പോ ഇനി എന്താ പ്ലാൻ" ചന്തു തമാശയോടെ ചോദിച്ചു.

ഇതുവരെ പഠിച്ചതിൻെറ പാടു് അറിയാലോ. ഇനിയും തുടർന്നു് പഠിക്കണമെന്നു് അഛനോടെങ്ങനാ പറയ്വാ.

മൂന്നു പെൺകുട്ടികളുടെ വേളികഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ, ഇല്ലം നിൽക്കുന്ന പറമ്പും കെട്ടിടങ്ങളും മാത്രം ബാക്കി.

"ടൈപ്പും ഷോർട്ട് ഹാൻഡും പഠിക്കാമെന്നുവിചാരിക്കുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞു് അടുത്തെവിടെയെങ്കിലുമൊരു ചെറിയ ജോലി. വയസ്സുകാലത്തു് അഛനു് ഒരു ഊന്നുവടിയാകട്ടെ. അത്രയൊക്കെയേയുള്ളൂ മോഹങ്ങളു്."

"അതു പറയാനാ ഞാൻ വന്നതു്. ഇനിയും ഒരു വർഷത്തെ ഹൗസ് സർജൻസി കൂടി കഴിഞ്ഞാലുടൻ ഞാൻ വരും. കൂടെപ്പോരാൻ തയ്യാറായിരിക്കണം."

ഒരു തീരുമാനത്തിൻെറ മൂർച്ചയാണു് വാക്കുകൾക്കു്.

ഇല്ല ചന്തു, എനിക്കതിനാവില്ല. എന്നെക്കാണാൻ ഇനിയും വരരുതു്. പുതുമന ഇല്ലത്തെ വിഷ്ണു നമ്പൂതിരിയുടെ ഏഴാമത്തെ മകൾ നന്ദിനിക്കുട്ടിക്കു് മോഹിക്കാൻ മാത്രമേ വിധിയുള്ളൂ എന്നറിയാം.

ഏഴാമതു പ്രസവിച്ചതും പെൺകുട്ടിയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ ഈറ്റില്ലത്തിൽ വച്ചു് വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചത്രെ. അമ്മയുടെ ശബ്ദം പുറന്തളത്തിൽ കേട്ടതും അന്നുമാത്രം.

പൂമുഖത്തെ ചാരുകസേരയിൽ കുടവയർ തടവിക്കൊണ്ടുകിടന്ന അഛൻ നമ്പൂതിരി ക്ഷണനേരം കൊണ്ടു് നാളും സമയവും കുറിച്ചു. കവടി നിരത്തി ഗ്രഹനില പരിശോധിച്ചു.

പിന്നീടു് ഒരു പൊട്ടിച്ചിരിയായിരുന്നു.

കുടുംബത്തിലെ ഏഴാമത്തെ പെണ്ണു്. മകം നാളു്. ചിങ്ങം രാശി. കുടുംബത്തിൻെറ സുകൃതം. പൂർവ്വജൻമങ്ങളിൽ നേടിയ പുണ്യത്തിൻെറ ഫലം. ഭാഗ്യ ജാതകം.

കാര്യസ്ഥനും വേലക്കാരും വായ് പൊത്തി ചിരിച്ചു.

കളിച്ചതും വളർന്നതും എല്ലാം ഭാഗ്യജാതകത്തിൻെറ സവിശേഷമായ പരിഗണനയിലും ആഡംബരത്തിലും.

കാര്യസ്ഥൻമാരും എറാൻ മൂളികളും വാപൊത്തിനിന്നവരും കൂടി മേളം കൊഴുപ്പിച്ചപ്പോൾ ഇല്ലപ്പറമ്പിൻെറ അതിരുകൾ ചുരുങ്ങി. മൂന്നു പെൺകൊട

സൂര്യനുദിക്കും മുമ്പേ....

കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എട്ടുകെട്ടും പടിപ്പുരമാളികയും ചുറ്റിനും കുറച്ച് പറമ്പും.

ടൈപ്പ് റൈറ്റിങ്ങും ഷോർട്ട് ഹാൻഡും പാസ്സായി അപേക്ഷകൾ അയച്ച് കാത്തിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അന്നൊരു ദിവസം കൂട്ടുകാരി സുമതിയുടെ അകന്ന ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു അമ്മായി ബോംബെയിൽ നിന്ന് എത്തി. സുമതി ജോലി അന്വേഷിച്ച് അവരുടെ കൂടെ പോകാനൊരുങ്ങി. അവർ ഇല്ലത്തുവന്ന് അച്ഛനെ കണ്ടു. ഒരു മാസത്തിനകം ബോംബെയിൽ ഒരു ജോലി കിട്ടുമെന്ന് അവർ ഉറപ്പു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ കൂടെ എന്നേയും വിടാൻ അച്ഛൻ സമ്മതിച്ചു. അവരുടെ മോടിയിലും ധാടിയിലും അച്ഛൻ പാതി മയങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. ഇനിയും കല്യാണത്തിനു നാലു പെൺകുട്ടികൾ ഒരു വലിയ ബാദ്ധ്യതയാണെന്ന് അച്ഛന് അറിയായ്ക അല്ലല്ലോ.

ശബ്ദം പുറത്തു കേൾക്കാത്ത അമ്മയുടെ മുഖം വാടുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ദുഃഖം തോന്നി. “ഊണു കാലായി, വന്നോളൂ” അല്ലെങ്കിൽ “ഇതാ കാപ്പി” ഇത്രയൊക്കെ വാക്കുകളേ അമ്മയുടെ നിഘണ്ടുവിൽ ഉള്ളുവെന്നു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ബാക്കിയെല്ലാം പുഞ്ചിരിയിൽ ഒതുക്കുന്ന അമ്മ. മന്ത്രോച്ചാരണങ്ങൾ പോലും മൗനമായി.

ആ അമ്മയാണ് ചേർത്തുനിർത്തി, തഴുകി പറയുന്നത് “ന്റെ കുട്ടീ, കണ്ണെത്താത്ത ദൂരം, അറിയാത്ത നാട്, ന്റെ പരദൈവങ്ങളേ, ന്റെ കുട്ടീടെ ഒരു യോഗം.”

അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

എന്താ അമ്മേ ഈ പറയുന്നത്, ഈ നാലകത്തും അടുക്കളയിലും കൈകൊട്ടി, പാടിക്കളിച്ചു നടന്ന എന്റെ കാലിടറുമോ. ആതിര നൊയമ്പും തികളാഴ്ച വ്രതവും നോറ്റ് സംശുദ്ധമായ എന്റെ മനസ്സ് അമ്മ കാണുന്നില്ലേ.

മനക്കരുത്തുകൊണ്ട് നേരിടാനാവാത്തത് ഒന്നുമില്ല. അമ്മ സങ്കടപ്പെടരുത്. അമ്മയെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴും ഹൃദയം പടപടാ മിടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ആ കുഗ്രാമത്തിനു പുറത്തു കടക്കുന്നത് ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു. രണ്ടുദിവസത്തെ ട്രെയിൻ യാത്രയും മനസ്സിൽ തങ്ങിനിന്ന അനുഭവമായിരുന്നു.

മഹാനഗരത്തിന്റെ തിരക്കും ബഹളവും മനസ്സിൽ അമ്പരപ്പിനൊപ്പം കൗതുകവും ഉണർത്തി. തിരക്കിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞ ഒരിടത്ത് ഒരു ഇരു നില കെട്ടിടം. പെൺകുട്ടികൾ മാത്രമാണ് അവിടെ താമസിക്കുന്നത്. രണ്ടു ദിവസമേ സുമതി കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ജോലിക്കാണെന്നു പറഞ്ഞ് സുമതിയും അമ്മായിയും സ്ഥലം വിട്ടു.

വീടിന്റെ ഉടമസ്ഥയെ ദീദി എന്നാണെല്ലാവരും വിളിക്കുന്നത്. അവർ വളരെ സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറി. നഗരത്തിലെ കാഴ്ചകൾ കാണലും മറ്റുമായി സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല. മറ്റ് അന്തേവാസികളുമായി അടുത്തിടപഴകാൻ ദീദി അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.

ഇടയ്ക്കൊരു അഞ്ഞൂറു രൂപാ കൈയ്യിൽ തന്നിട്ട് ദീദി പറഞ്ഞു “ഇത് അച്ഛന് അയച്ചു കൊടുത്തോളൂ. ജോലി കിട്ടുമ്പോൾ തിരിച്ചു തന്നാൽ മതി”

നന്ദി പറയാൻ വാക്കുകൾ കിട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

മണിയോർഡറിന്റെ കൂടെ കത്തും അയച്ചു. “ജോലി ഉടനെ കിട്ടും. ഇത്

Regional Engineering College
Calicut

Singapore Alumni members and families
wish all Malayalees

HAPPY ONAM

Abraham John & Shiny
Biju Ravindran & Sara
Gigi & Mathew Ninan
Johnson Mathew & Sarah
Mohana Krishnan & Suma
Prakash Menon & Mini
Ranjith
Santhosh
Shajan Mathew
Sivadasan & Priya
Udayakumar
Varghese John & Elizabeth

Ashok Kumar & Smitha
George Joseph & Cukoo
Jijo John & Reena
Madhav Menon & Esha
Prakash Kamath & Sudha
Prasad Krishna & Ranjini
Rajeevan & Sailaja
Sarath Chandran & Jaya
Shankar & Reena
Sivaprasad & Sobha
Vamadevan
Vasu & Gouri

അഡ്വാൻസ് തന്നതാണ്. ജോലി കിട്ടുമ്പോൾ കുറേശ്ശെ തിരിച്ചു കൊടുത്താൽ മതി. ഒക്കെ അച്ഛന്റേയും അമ്മയുടേയും അനുഗ്രഹം.

മണിയോർഡർ കിട്ടുമ്പോൾ അച്ഛന്റെ മുഖം വിടരുന്നത് ഭാവനയിൽ കണ്ടു. ഇത്രയും തുക അടുത്തകാലത്തൊന്നും അച്ഛൻ ഒന്നിച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ടാവില്ല.

ഒരു ജോലിക്കുള്ള ഇന്റർവ്യൂവിന് പോകാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. ഏതു വേഷമാവും ചേരുക എന്നാലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദീദി മുറിയിലെത്തി.

"ബംഗാളിക്കുട്ടികളെയാണത്രേ അവർക്കിഷ്ടം" നീണ്ടിടംപെട്ട കണ്ണുകളിൽ മഷിയും ഐലൈനറും, നെറുകയിൽ സിന്ദൂരക്കുറിയും, സാരി വലതുചുമലിൽക്കൂടി ഇട്ട വേഷവും. ദീദിയുടെ കരവിരുത് നന്ദിനിക്കുട്ടിയെ നിമിഷനേരം കൊണ്ട് "നീലിമ" യാക്കി മാറ്റി.

"അപ്പോ, എന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റിലെ പേര് ?"

"ഓ, അവർക്കതൊന്നും കാണണ്ടാത്രെ" ദീദിയുടെ മറുപടിയിൽ അത്ഭുതം തോന്നി.

അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി ദീദിയുടെ കൂടെ കാറിൽ കയറുമ്പോൾ അന്തേവാസികളിൽ ചിലരുടെ മുഖത്ത് അർത്ഥഗർഭമായ ചിരി മിന്നിമറയുന്നതുകണ്ടു. കാരണം അന്വേഷിച്ച് അധികം അലയേണ്ടിവന്നില്ല.

ഏതോ ഒരു വിദേശിയുടെ കിടക്കറയിൽ അവസാനിച്ച ആ യാത്ര. സർവ്വശക്തിയുമെടുത്ത് എതിർത്തിട്ടും ഒടുവിൽ വഴങ്ങേണ്ടിവന്നു. ഒരു തുളസിപ്പൂവിന്റെ വിശുദ്ധി മനസ്സിലെന്നും സൂക്ഷിച്ച നന്ദിനിക്കുട്ടിയെന്ന നമ്പൂരിക്കുട്ടി.

പാറപോലെ ഉറച്ച മനസ്സിനുപോലും എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്താനായില്ലല്ലോ എന്ന് ദുഃഖം തോന്നി.

മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിട്ടും തിരുനാമകീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലിയും പവിത്രമാക്കപ്പെട്ട എന്റെ നാവുകൊണ്ട് ഒരു നൂറു ശാപങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞിട്ടും ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല.

ഇവിടെ ഭൂമി പിളർന്നില്ല... തീമഴകൾ വർഷിക്കപ്പെട്ടില്ല... കൊടുകാറ്റും വെള്ളപ്പൊക്കവും ഉണ്ടായില്ല... ഒന്നിനും ഒരു മാറ്റവും ഉണ്ടായില്ല.

മാറിയത് മുറികളും വിരുന്നുകാരും മാത്രം.

എന്തുകൊണ്ടോ, ചന്തു എന്ന ഡോക്ടർ ചന്ദ്രശേഖരന്റെ മുഖമാണ് ഓർമ്മയിൽ വന്നത്. ഹൗസ് സർജൻസി കഴിഞ്ഞ് ബോംബേയിൽ ഒരു ഹോസ്പിറ്റലിൽ ജോലി കിട്ടിയ ഉടൻ ചന്തു നാട്ടിലെത്തി. ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ നിന്ന് തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ കൂടെ നടന്നുവന്നു.

താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ ചന്തു പറഞ്ഞു "ഇന്ന് രാത്രിയിൽ ഞാൻ കാറുമായെത്തും. ബോംബേയ്ക്കുള്ള ട്രെയിനിൽ സീറ്റ് റിസെർവ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നന്ദിനിക്കുട്ടി പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള പടിപ്പുരതുറന്ന് കതകിന്റെ മറവിൽ നിന്നാൽ മതി. ഞാൻ എല്ലാം അറേഞ്ച് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാനഗരത്തിൽ നമ്മെ ആരും തിരിച്ചറിയില്ല."

ഒന്നും മിണ്ടാനാവാതെ ഒരു നിമിഷം തരിച്ചു നിന്നു. പിന്നെ ധൈര്യം സംഭരിച്ച് പറഞ്ഞു.

With the best Compliments

of

A. B. MOHAMED RESTAURANT

(Open 24 Hours)

VEGETARIAN & NON-VEGETARIAN RESTAURANT
IN THE HEART OF LITTLE INDIA

**EXPERIENCED CHEFS REPUTED FOR SERVING ONLY
THE FINEST & THE MOST EXQUISITE
NORTH & SOUTH INDIAN
CUISINES WELCOME YOU TO ENJOY THE BEST OF**

Chicken, Mutton & Fish Briyani,
Prawns, Crabs,
Chicken, Mutton & Fish Curry
Murtaba, Pratta, Chappathi, etc.

WE CATER FOR ALL FUNCTIONS

**WE PROVIDE EXCELLENT GUEST ROOMS WITH ECONOMICAL ROOM RATES
100-A, SYED ALWI ROAD, SINGAPORE 0821. TEL: 2996295 FAX: 2949454**

**NO. 276-278 SERANGOON ROAD, SINGAPORE 0821 TEL: 2981010
136, SYED ALWI ROAD, SINGAPORE 0821 (AIR-CON) TEL: 2992723**

സൂര്യനുദിക്കും മുമ്പേ....

"ഒന്നും അറിയാൻ വയ്യാത്ത പ്രായത്തിൽ അന്യോന്യം സ്നേഹിച്ചതു് തെറ്റല്ലായിരിക്കാം. പക്ഷേ, ഒരു ഒളിച്ചോട്ടത്തിനു് ഞാനില്ല. ഇല്ല, ചന്തു, ഞാൻ വരില്ല. ഒരിക്കലും എനിക്കതാവില്ല്യ. ചന്തു പൊയ്ക്കോളൂ."

ആറു കരകളിലെ ഓത്തും പല മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തന്ത്രിസ്ഥാനവും ഉള്ള, പുതുമന ഇല്ലത്തെ ആഢ്യൻ നമ്പൂതിരിയുടെ മകൾ, തണ്ടാൻ ശങ്കരൻെറ മകൻെറ കൂടെ ഒളിച്ചോടുകയെന്നുവച്ചാൽ ....

ഏഴാമത്തെ മകളുടെ ഭാഗ്യജാതകം മടിയിൽ തിരുകി, ഭാഗ്യം വരുന്ന വഴിയും നോക്കി, കാത്തിരിക്കുന്ന അച്ഛൻ ഇതറിഞ്ഞു് തൂങ്ങിച്ചാവും.

സംസാരിക്കാൻ മറന്നുപോകുന്ന അമ്മ കുളത്തിൽച്ചാടി മരിക്കും. പിന്നെ മൂന്നു് ഏട്ടത്തിമാർ. അവർ അനാഥ പ്രേതങ്ങളായി അകത്തളത്തിൽ അലഞ്ഞു നടക്കും. വയ്യ, എനിക്കതാലോചിക്കാൻ കൂടി വയ്യ.

ചന്തു തലകുനിച്ചു നടന്നുപോകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിൽ മരവിപ്പുമാത്രമായിരുന്നു.

കുരുക്കിൽ നിന്നു് രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്തോറും കെട്ടു് മുറുകുന്നതു് അറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സുമതിയുടെ അമ്മായി ഈ കുരുക്കിലെ ഒരു പ്രധാന കണ്ണി. ഇനിയും ഒരു രക്ഷപ്പെടൽ ആവശ്യമില്ലെന്ന തീരുമാനത്തിലെത്താൻ അധിക കാലം വേണ്ടിവന്നില്ല. ആണ്ടു മുങ്ങിയാൽ കുളിരില്ലല്ലോ.

ഭാഗ്യജാതകത്തിനു് അച്ഛൻെറ നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വത്തെങ്കിലും വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയട്ടെ.

ഏട്ടത്തിമാരുടെ വേളി കഴിഞ്ഞു. അച്ഛൻെറ ഒരു സ്വപ്നം കൂടി ബാക്കിയുണ്ടു്. നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുള്ള, ഇറുന്നുവീണു തുടങ്ങിയ ആ എട്ടുകെട്ടു് പൊളിച്ചുകളഞ്ഞു്, ആധുനിക രീതിയിലുള്ള ഒരു വീടുണ്ടാക്കണം. അതുവരെ ഈ തപസ്യ തുടരുകതന്നെ.

ഇടയ്ക്കു് ഒരിക്കൽ മാത്രമാണു് നാട്ടിൽ പോയതു്. ശുദ്ധരിൽ ശുദ്ധനായ അച്ഛൻെറ മുമ്പിൽ പതറിയില്ലെങ്കിലും അമ്മയുടെ അടുത്തു് പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ വളരെ പാടുപെടേണ്ടി വന്നു. ഒരു നിമിഷം ആ കാലിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു് പൊട്ടിക്കരയണമെന്നുതോന്നി.

എല്ലാ തെറ്റുകളും ഏറ്റുപറയണമെന്നുതോന്നി.

ഇല്ല, സമയമായിട്ടില്ല.

ഒരു രാത്രി. സമയം വളരെ വൈകിയിരിക്കുന്നു. കാൽപ്പെരുമാറ്റങ്ങൾ അകന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു വിശ്രമത്തിൻെറ ആവശ്യം കണ്ണുകളിൽ നേർത്ത തിരശ്ശീല വീഴ്ത്തി. പാതി മയക്കത്തിൽ ദീദിയുടെ രൂപം മുറിയിൽ കണ്ടതുപോലെ തോന്നി. ഏതെങ്കിലും വി.ഐ.പി. യുടെ വരവുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ദീദി മുറിയിൽ വരാറുള്ളൂ. അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയിരിക്കാൻ നിർദ്ദേശം തന്നിട്ടു് അവർ പോയി..

ഇനിയും ഒരു വേഷം കെട്ടലോ, ഇന്നു്.

ഏതു വി.ഐ.പി. ക്കാണു് എൻെറ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കാൻ ക്ഷമയുള്ളതു്. സ്ത്രീകളെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത പുരുഷമൃഗങ്ങളെ മാത്രമേ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. ചാടിവീണു് കടിച്ചുകീറുന്ന മൃഗങ്ങൾ.

ഓണാശംസകൾ

ONAM GREETINGS FROM

ഓണാശംസകൾ

Soman & Sobha

Zachariah & Jany

Devanandan & Ambily

Vijayakumar & Shylaja

Dr & Mrs Ashok Kumar

Mr & Mrs Rajan Menon

R Mukkoms, Lissy & Pailo

Mr & Mrs Krishna Kumar

Mr & Mrs Achyuthan Nair

Mr & Mrs Aravinakhsan Nair

Rajamani F Pereira & Shobi Pereira

സൂര്യനുദിക്കും മുമ്പേ....

അമർഷം ഉള്ളിലൊതുക്കി കണ്ണടച്ചു കിടന്നു. കനം കുറഞ്ഞ പുതപ്പിന്റെ ആവരണം മാത്രം.

കതകു് തുറക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടിട്ടു് സമയം കുറേ ആയല്ലോ. തികഞ്ഞ നിശ്ശബ്ദത. ഞാൻ ഉറങ്ങിപ്പോയതായിരിക്കണം.

ഛെ, മോശമായിപ്പോയി. ജോലി ചെയ്യാതെ കൂലി വാങ്ങാൻ പാടുണ്ടോ. വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു് കണ്ണുകൾ വലിച്ചു തുറന്നു. ഒരു യുവാവു് കസേരയിൽ അമർന്നിരിക്കുന്നു, സിഗററ്റ് വലിച്ചു്, ശാന്തനായി.

വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി. ഞെട്ടിപ്പോയി. ചന്തു ! ഒരു നിലവിളി തൊണ്ടയിൽ കുരുങ്ങിനിന്നു.

എന്തിനിവിടെ വന്നു, ചന്തു. നിങ്ങൾ ഇവിടെ വരാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. "ഈ ലോകം എത്ര ചെറുതാണെന്നു് തമ്പ്രാട്ടിക്കുട്ടിക്കറിയാമോ. നന്ദിനിയിൽ നിന്നു് നീലിമയിലേയ്ക്കുള്ള ദൂരവും വളരെക്കുറവു്. നിന്നെ ഇവിടെ നിന്നു് രക്ഷപ്പെടുത്താനാണു് ഞാൻ വന്നതു്. ദീദിക്കു് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ട രൂപാ കൊടുത്തു് കരാറെഴുതിക്കഴിഞ്ഞു. ഗെറ്റ് റെഡി, ക്വിക്."

രക്ഷപ്പെടുത്തേണ്ട സമയം വൈകിപ്പോയല്ലോ.

തർക്കിച്ചു നിൽക്കാനുള്ള സമയം ചന്തു തന്നില്ല.

ചന്തുവിന്റെ ഫ്ളാറ്റിൽ ഒരേകാന്ത തടവു്. ചന്തുവിന്റെ മരുന്നിനും ചികിൽസയ്ക്കും എനിക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടതൊക്കെ തിരിച്ചുതരാൻ കഴിയുമോ. ചന്തുവിന്റെ കൂടെ, ചന്തുവിന്റെ ഭാര്യയായി ഒരു പുതിയ ജീവിതം തരാനാണു് ഈ പുറപ്പാടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഇല്ല ചന്തു, എത്രയോ പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ മറുപടി മാത്രമേ എനിക്കു് ഇപ്പോഴും പറയാനുള്ളൂ.

ഞാനെങ്ങനെയാണു് ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നതെന്നു് അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും അറിയില്ലല്ലോ. അറിവില്ലായ്മ ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഒരു അനുഗ്രഹം കൂടിയാണു്. ആ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ ആശ്വാസമെങ്കിലും അവർക്കിരിക്കട്ടെ.

ചന്തു ആശുപത്രിയിൽ പോകുന്ന അവസരം നോക്കി ഇടയ്ക്കു് വെളിയിൽ പോയിരുന്നു. ഉണ്ടായിരുന്ന ആഭരണങ്ങൾ വിറ്റ തുകയും ബാങ്കിൽ കിടന്ന മുഴുവൻ തുകയും അച്ഛനു് അയച്ചു കൊടുത്തു. ഒരു നല്ല വീടു് വയ്ക്കാനുള്ള തുകയുണ്ടു്. അങ്ങനെ അച്ഛന്റെ ആ സ്വപ്നം കൂടി പൂവണിയട്ടെ. വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു് ഒരു തുണ്ടു കടലാസിൽ ചന്തുവിനെഴുതി.

"പ്രിയപ്പെട്ടവനെ,

ഞാൻ യാത്ര ചോദിക്കുന്നില്ല. അതിനുള്ള അവകാശം ഞാനെന്നേ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. നേരം വെളിച്ചായി വരുന്നു. ഞാൻ ഈയിടെയായി വെളിച്ചത്തെ ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

വെളിച്ചം ഇങ്ങെത്തും മുമ്പു് ഞാൻ രക്ഷപ്പെടട്ടെ. ഒരപേക്ഷ. ഒരു അനാഥ പ്രേതമായി പോസ്റ്റുമാർട്ടത്തിനു് അങ്ങയുടെ ഡിസെക്ഷൻ ടേബിളിൽ വരുമ്പോൾ ചന്തു എന്നെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതായി ഭാവിക്കരുതു്.

എനിക്കുവേണ്ടി, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി."

കെ. ബി. രാജ് ആനന്ദ്

കല, സാഹിത്യം, കഥകളി എന്നിവയിൽ അഭിരുചിയുള്ള രാജ് ആനന്ദ് വാഴേങ്കട കുഞ്ചുനായർ ട്രസ്റ്റ് കഥകളി സംഘത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയാണ്. അക്ഷരശ്ലോക മത്സരത്തിൽ സംസ്ഥാന തലത്തിൽ ഗോൾഡ് മെഡലും നിരവധി സമ്മാനങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

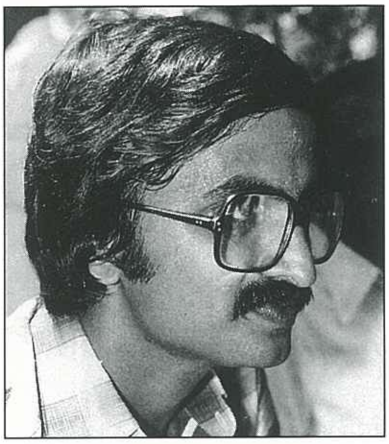

ജലബിന്ദു

ചാരുതയുടെ നറും മുത്തുപോൽത്തിളങ്ങുന്നൂ
താരിതൾത്തുമ്പിൽത്തുള്ളിക്കളിയ്ക്കും ജലബിന്ദു
താമരക്കുളത്തിന്നു ചാമരം വീശും തീര-
മാമരമതു കൈക്കലാക്കുവാൻ കൈ നീട്ടുന്നു.
ആയിരം കരങ്ങളും നീട്ടുന്നൂ, ധരണിയെ-
യായിരത്തിരിയുഴിഞ്ഞീടുമസ്സവിതാവും
പാവമാം കവി ചൊല്ലി, "വന്നാലും നീയെൻ കയ്യിൽ-
ക്കാമിനിയ്ക്കൊരു മുത്തുമണി ഞാനർപ്പിക്കട്ടെ"
ആരോടുമൊന്നും മിണ്ടാതെങ്ങോട്ടും പോയീടാതെ-
യാമുക്താഫലം ചിരിതൂകിയങ്ങിനെ നിന്നു.
ആർത്തുകൊണ്ടൊരു കുഞ്ഞിക്കുസൃതിക്കാറ്റാവഴി-
ക്കാത്തകൗതുകമണഞ്ഞെത്തി, പാർത്തിരിയാതെ
ആർക്കുമേ പിടികൊടുക്കാത്തൊരാത്തൂമുത്തിനെ-
യാറ്റിലേയ്ക്കെറിഞ്ഞിട്ടു തന്റെ പാട്ടിനു പോയി.

With best compliments from

INDUSTRIAL AND MARINE SUPPLIERS (S) PTE LTD

INTERNATIONAL CONSULTING AND TRADING
ENGINE SPARE PARTS
IMPORT-EXPORT

545 Orchard Road,
#10-04 Far East Shopping Centre
Singapore 238882
Tel : 7387530 / 7387531 Fax : 7387532
Tlx : 39144 MMSSNG

With Compliments of

聯發金莊私人有限公司
UNITED GOLDSMITHS PTE. LTD.
யுனைடட் நகைக்கடை பிரைவேட் லிமிடெட்

Blk 664, Buffalo Rd,
#01-07 Singapore 210664
Tel: 2943001, 2943006
Fax: (65) 2939401

എം. നകുലൻ

ഈ നാട്

മനോഹരം ...... മനോഹരം ...... !
ഈ സ്വർഗ്ഗഭൂമിയിൽ മിന്നുന്നദൃശ്യങ്ങൾ
ഈ മണ്ണിൽ വിടരുന്ന നവഭാവങ്ങൾ (മനോഹരം ..)

ചേലൊത്തഭംഗിയിലുത്തുംഗസൗധങ്ങൾ
നീലവാനത്തിൽ തുളച്ചുനിൽക്കെ (മനോഹരം ..)
പൊങ്ങിയും താണും പറക്കുന്ന പക്ഷിപോ -
ലെങ്ങും ഗമിക്കുന്നു തീവണ്ടി താഴെ
വീഥികൾ വെള്ളിക്കൊലുസ്സിട്ട വീഥികൾ
വൃദ്ധിതൻ നൂതന പര്യായം പോൽ (മനോഹരം ..)

പന്തയ മാൽസരമുറ്റത്താലോടും
ചന്തമാം വാഹന വ്യൂഹങ്ങളെങ്ങും
വർണ്ണപ്രകാശത്തിൻ നിറദീപമാലക -
ളാരാമമാകുന്ന വഴിയോരങ്ങൾ (മനോഹരം ..)
ആകാശവാസമാണാനന്ദസാന്ദ്രം
ആകാരശ്രേഷ്ഠമീ മാനുഷരും
അല്ലലിൽ ദുഃഖമൊട്ടില്ലെന്നുമല്ല,
ഇല്ലങ്ങളൊക്കെയുണ്ടൊന്നുപോലെ (മനോഹരം ..)

തിരുവനന്തപുരം അഗ്രികൾച്ചർ കോളേജിലെ ഡെപ്യൂട്ടി കൺട്രോളറായി റിട്ടയർ ചെയ്ത എം. നകുലൻ സിംഗപ്പൂർ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ സിംഗപ്പൂരിനെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു് എഴുതിയ കവിതയാണു് "ഈ നാടു്"

Onam greetings

to all Malayalees from
Richard Gomez, Shirley Gomez
and family

ജലജാ ദാസ്

അമളി

ജലജാ ദാസ് : കലയോടും സാഹിത്യത്തോടും അഭിരുചിയുണ്ട്. വിശ്രമവേളകളിൽ ധാരാളം എഴുതാറുണ്ട്. "പുലരി" യിലും "ഓണോപഹാരത്തിലും" പല ചെറുകഥകൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

തിരക്കിട്ട് കോളേജിൽ പോകാനൊരുങ്ങുകയായിരുന്നു കല. ഇന്ന് ബെല്ലടിച്ചതുതന്നെ. ക്രിസ്തുമസ് അവധി കഴിഞ്ഞ് കോളേജിൽ പോകുന്ന ആദ്യദിവസം തന്നെ വൈകിപ്പോയി. ഒരുങ്ങാൻ നേരം തല്ലുകൂടാൻ വന്ന കൊച്ചനിയനോടുള്ള അമർഷം ഒരു വശത്ത്. ഇറങ്ങാൻ നേരം വള്ളിപൊട്ടിപ്പോയ ചെരുപ്പിനോടുള്ള ദേഷ്യം മറുവശത്ത്. ഇന്നാരെയാണാവോ കണികണ്ടത്. മുറ്റമടിക്കാൻ വന്ന കാളിയമ്മയെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ബസ്സിൽ നല്ല തിരക്കായിരുന്നു. കോളേജ്കുമാരികൾ കയറുന്ന ബസ്സിൽ പൊതുവേ തിരക്കേറും. കരുതിക്കൂട്ടി തിരക്കുണ്ടാക്കാനിറങ്ങുന്ന പൂവാലൻമാർ. അവരാണ് ബസ്സിലെ തിരക്കിന് കാരണക്കാരെന്ന നഗ്നസത്യത്തിന് മറുപക്ഷമില്ല. കോളേജിൽ പഠിക്കണമെങ്കിൽ ഇതൊക്കെ സഹിച്ചേ പറ്റൂ. തിരക്കിലൂടെ എങ്ങിനെയോ നുഴഞ്ഞുകയറി, ടിക്കറ്റുമെടുത്തു. പിന്നാലെ കയറിവന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ പോക്കറ്റുകൾ മാറി മാറി തപ്പുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ വളിച്ചൊരു ചിരിയും. കണ്ടഭാവം നടിച്ചില്ല.

"എക്സ്ക്യൂസ് മീ മിസ്, ഒരു രൂപായ്ക്ക് ചെയിഞ്ച് തരാമോ ?" ബസ്സിൽ കൊടുക്കാനാവശ്യമുള്ള അമ്പതു പൈസാ ഉണ്ടായിരുന്നത് കൊടുത്തു. "താങ്ക്സ്, കോളേജിലേയ്ക്കാണല്ലേ ?"

"അതെ." അണപ്പല്ലുകളിൽ ദേഷ്യം കടിച്ചമർത്തി. മുൻവശത്തെ പല്ലുകൾ കാട്ടി ചിരിക്കാനൊരു ശ്രമം നടത്തി കല. ചോദിക്കാൻ കണ്ട ഒരു ചോദ്യം. കയ്യിൽ പുസ്തകങ്ങളും, കുടയുമായി പോവുന്നതുകണ്ടാലറിയില്ലേ ! ഇങ്ങിനെയും വിവരം കെട്ട ആൾക്കാരുണ്ടാവുമോ. തലയിൽ നിറയെ എണ്ണയും തേച്ച് തോർത്തും സോപ്പുമായി പോകുന്നവരോട് ചിലരുടെ കുശലം പറച്ചിൽ "കുളിക്കാനാണോ ?" ആശുപത്രിയിൽ വെച്ചു കാണുന്ന പൂർണ്ണ ഗർഭിണിയോട് "ഡോക്ടറെ കാണാനാ ?" ഉത്തരം തന്നെ ചോദ്യ ശൈലിയിൽ ചോദിക്കുന്ന ഇത്തരക്കാരോട് മറുപടി പറയേണ്ട ആവശ്യം വരുന്നില്ല.

അൽപസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമയമറിയാനുള്ള ജിജ്ഞാസയായി അയാൾക്ക്. അതും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. പുതിയ പരിചയം. മിതമായ സംഭാഷണം. ബസ്സിൽ വേറെത്ര ആൾക്കാരുണ്ട്. തന്നോടുതന്നെ വേണം ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം. "നാശം ! ആവശ്യത്തിനു ചില്ലറയുമില്ല, സമയമറിയാനൊരു വാച്ചുമില്ല. വൃത്തിയായി വസ്ത്രധാരണം ചെയ്താൽ മതിയായിരിക്കും രാവിലെത്തന്നെ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചിരിക്കുന്നു." കുറച്ചുറക്കെത്തന്നെ പറഞ്ഞു പോയി. ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇങ്ങനെയുമുണ്ടാവുമോ ആളുകൾ. സമയമില്ലാത്ത നേരത്തു കിട്ടിയ ഒരു പരിചയം. ബസ്സ് കോളേജ് പടിക്കലെത്തിയപ്പോൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ ഇറങ്ങി ഓടി. മഴ ചെറുതായി

അമളി....

പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും കുട
തുറക്കാനൊന്നും ഒരുങ്ങിയില്ല.
ഒരൊറ്റക്കുട്ടിയെപ്പോലും
പുറത്തൊന്നും കാണാനില്ല.
ഓടിക്കിതച്ച് ക്ലാസ്
റൂമിനടുത്തെത്തിയപ്പോഴേ കേട്ടു
കൂവലും വിളിയും ബഹളവും.
ഹാവൂ.. നല്ലകാലം, ലക്ചറർ
എത്തിയിട്ടില്ല. കലയും ആ
ബഹളത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു.

ഇന്ന് നമുക്ക് സുവോളജിക്ക്
"താടക" യില്ല. സ്ഥലം
മാറ്റമായത്രെ. എല്ലാവർക്കും
ഓമനപ്പേരിടാൻ മിടുക്കരായ ആൺ
കുട്ടികളുടെ കമൻറ്. ഇന്ന് പുതിയ
പ്രൊഫസറാണത്രെ വരുന്നത്.
ഇത്തവണ നമുക്ക് ക്ലാസെടുക്കാൻ
വരുന്നത് "മേനക" യായിരിക്കും -
വേറൊരാളുടെ അഭിപ്രായം.
പ്രൊഫസർ വന്നപ്പോൾ കല
ഞെട്ടിപ്പോയി. എല്ലാവരും
എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് വിഷ് ചെയ്തു.
കല തലയുയർത്തിയതേയില്ല.
"മേനകയല്ല, മൻമഥനാണെടേയ്"
ആൺകുട്ടികളുടെ കളിയാക്കലുകൾ.
കല ആകെ വിയർത്തു. ബസ്സിൽ
കണ്ട, താൻ പഴിപറഞ്ഞ ആ
ചെറുപ്പക്കാരൻ പുതിയ
പ്രൊഫസറാണെന്നാരറിഞ്ഞു ! "ടപ്
ടപ് ടപ് ഷൂസിന്റെ ശബ്ദം
അടുത്തടുത്തുവരുന്നു.
അതിനനുസരിച്ചു കലയുടെ ഹൃ
ദയത്തുടിപ്പും വേഗത്തിലടിച്ചു.
കലയുടെ അടുത്ത് വന്ന് അയാൾ
വാങ്ങിയ കാശ് തിരിച്ചു കൊടുത്തു.
"താക്സ് എ ലോട്ട്, ഇന്ന് ധൃ
തിയിൽ വാച്ചെടുക്കാൻ മറന്നു
കുട്ടീ." താനലിഞ്ഞലിഞ്ഞില്ലാ
താവുകയാണോ - കല ഭയന്നു.
കസേരയിലിരിക്കുമ്പോൾ കാലുകൾ
വിറയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
അവളാദ്യമായി തന്നെത്തന്നെ
ശപിച്ചു, നശിച്ച ദിവസത്തേയും,
കാളിത്തള്ളയേയും.

With Compliments of

"... a rational education means necessarily three things, first, to teach men how to observe and know rightly the facts on which they have to form a judgement; secondly, to train them to think fruitfully and soundly; thirdly, to fit them to use their knowledge and their thought effectively for their own and the common good."

—Sri Aurobindo

इंडियन बैंक
Indian Bank
3 Raffles Place
Bharat Building
Singapore 048617
Tel: 5342990
Fax: 5331651

With Compliments of

汎國五金機械(私人)有限公司

PAN-CO HARDWARE & ENGINEERING (PTE) LTD

No. 51 Chander Rd,
Singapore 0821
Tel: 2972288 (5 Lines)
Fax: (65) 2980185

നന്ദകുമാർ വർമ്മ

പൊയ്മുഖം

ഇരിഞ്ഞാലക്കുടയിൽ അഭിഭാഷകനായ നന്ദകുമാർ വർമ്മ കഥകളും കവിതകളും എഴുതി സമ്മാനങ്ങൾ നേടിയിട്ടുണ്ടു്. തൃശ്ശൂർ ജില്ലാ പഞ്ചായത്തു് മെമ്പറാണു്.

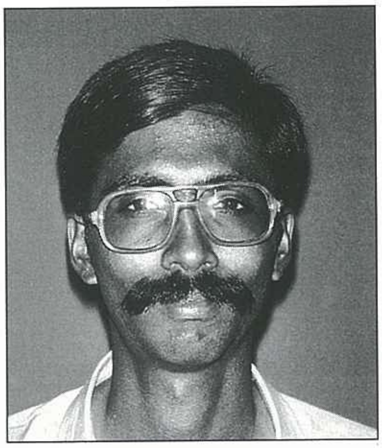

തണുത്ത അന്തരീക്ഷം. മഴയുടെ തഴുകലിൽ പുളകിതയായ ഭൂമി. ജന്നലിൽ കൂടി നോക്കിയപ്പോൾ തൊട്ടടുത്തുള്ള മാവിൻെറ ഇലകൾ നനഞ്ഞൊട്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണു് ഓർത്തതു് "ഓ ! മഴപെയ്തുവല്ലെ !" കടുത്ത വേനലിൻെറ അന്ത്യത്തിൽ കാത്തുകാത്തിരുന്ന അതിഥി മുന്നറിയിപ്പൊന്നും നൽകാതെ പെട്ടെന്നു വന്നതു പോലെ മഴ വന്നു. മാവിലുണ്ടായിരുന്ന കാക്കകളുടെ പ്രതിഷേധം. അതെനിക്കുമനസ്സിലായി.

ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞു കൊണ്ടു് അറിയാത്തതുപോലെ കുറച്ചു നേരമായി ഞാനുറങ്ങുകയായിരുന്നു. ഉറക്കമല്ല,മയക്കം. ഞങ്ങൾ ബോംബെയിലെ തിരക്കിൽ ഉറങ്ങാൻ തന്നെ മറന്നുപോയിരിക്കുന്നു.

രാവിലെയുള്ള ഒന്നര മണിക്കൂർ ട്രെയിൻ യാത്രയിൽ അന്ധേരിയിൽ നിന്നു കയറിയാൽ അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ ചെല്ലു മ്പോഴേക്കും ഞാൻ മയങ്ങും. എന്നാലും മനസ്സിൽ എനിക്കു് ഇറങ്ങേണ്ട സ്റ്റേഷനായിരിക്കും. ഉച്ചയ്ക്കു് ഓഫീസിൽ പതിനഞ്ചു മിനിറ്റ് മയക്കം. അപ്പോൾ മനസ്സിൽ സൂചി രണ്ടിലേയ്ക്കെത്തുന്നതായിരിക്കും തെളിഞ്ഞു വരിക. വൈകുന്നേരം തിരിച്ചുള്ള യാത്രയിൽ തിരക്കിനിടയിൽ നിന്നായാലും മയക്കം ഒരു വഴക്കമായിരിക്കുന്നു. രാത്രിയിൽ രാവിലെ നാലു മണിക്കെഴുന്നേൽക്കേണ്ടതിൻെറ വ്യഗ്രതയിൽ ഇപ്പോൾ ശരിക്കു് ഉറങ്ങിയ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ഇതു് എൻെറ മാത്രം പ്രശ്നമായിരിക്കാം, അല്ലായിരിക്കാം.

കിടന്നപ്പോൾ ഉഷ്ണം കൊണ്ടു് ഇട്ട ഫാനിൻെറ സ്പീഡ് അസഹ്യമായി തോന്നി. എന്തു പെട്ടെന്നാണു് തണുപ്പായതു്. പ്രകൃതി എന്തു പെട്ടെന്നാണു് മാറുന്നതു്. എല്ലാ മാറ്റങ്ങളും പെട്ടെന്നാകുന്നു. അങ്ങനെതന്നെയാണല്ലോ പ്രകൃതിയിലുള്ള മനുഷ്യനും. ഉച്ചവരെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ - പ്രതീക്ഷകൾ. അതു് എന്തുവേഗത്തിലാണു് ഇല്ലാതായതു്.

കുത്തഴിഞ്ഞ കഴിഞ്ഞകാല ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും ഒളിച്ചോടികഴിയുന്ന കാലം. അപ്പോഴൊക്കെ ഏതു പരിചയത്തിലുള്ളവർ അസുഖമായികിടന്നാലും ഞാൻ ആശുപത്രിയിൽ പോകുമായിരുന്നു. ഓപ്പറേഷനു് ബ്ലഡ് അറേഞ്ച് ചെയ്യുവാനായി അടുത്തുള്ള കോളേജ് ഹോസ്റ്റലുകളിലും ഞാൻ ഇടക്കിടെ പോയിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദിവസമാണു് എന്നു തോന്നുന്നു ഞാൻ ലിസ്സിയെ കണ്ടതു്. ബോംബെയിലെ ഒരു

ഫ്ലാറ്റിലേയ്ക്കു് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് വന്നുചേർന്ന അസംഖ്യം മലയാളി കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നു്. ജീവിത തിരക്കിനിടയിൽ സ്വന്തക്കാരും ബന്ധുക്കാരുമായി ആരുടേയും നിര കെട്ടിപ്പൊക്കാൻ കഴിയാതെ അറുപത്തിമൂന്നാം വയസ്സിൽ മരിച്ചുപോയ ഇല്ലിക്കാടൻ ജോൺ ജോസഫിൻെറ മകൾ ലിസ്സി. എങ്ങിനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ

പൊയ്മുഖം....

ചോദിച്ചില്ല. അമ്മയ്ക്കു് അസുഖമായാണു് ലിസ്സി ആശുപത്രിയിൽ വന്നതു്. ഓപ്പറേഷനു് ഓ - നെഗറ്റീവ് ബ്ലഡ് വേണമായിരുന്നു. എൻെറ പരിചയത്തിലുണ്ടായിരുന്നവരെ കണ്ടെത്താൻ ഒട്ടും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായില്ല. അങ്ങനെയാണു് ലിസ്സിയുമായടുത്തതു്.ചില ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ അവളുടെ വീട്ടിൽ പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ആയിടെ അമ്മയുടെ അമ്മാവൻെറ എഴുത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ നാട്ടിൽ പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. യാത്രയയക്കാനായി ലിസ്സിയും സ്റ്റേഷനിൽ വന്നിരുന്നു. വണ്ടി പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു് ഞാൻ പറഞ്ഞു, " നാട്ടിൽ പെണ്ണുകാണാനാണു് പോകുന്നതു് ". പെട്ടെന്നവൾ പറഞ്ഞു, "ശരി, എന്നാൽ ഞാനുംവരാം. പെണ്ണിനെ ഒന്നു് കണ്ടു പോരാമല്ലോ." അങ്ങനെ പറഞ്ഞ ലിസ്സിയുടെ മുഖത്തു് ഉരുണ്ടു കൂടിയ കാർമേഘം എനിക്കു് കാണാമായിരുന്നു. കൺകോണിലൂടെ കവിളിൽ വീണ മിഴിനീർ മറയ്ക്കാനായി അവൾ കൂളിങ്ഗ്ലാസെടുത്തുവച്ചു. വിറയാർന്ന കരങ്ങൾ എൻെറ കരം സ്പർശിച്ചതു് ഞാനറിഞ്ഞു. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടോ ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ട്രെയിൻ നീങ്ങിയപ്പോൾ പിന്തുടർന്ന കണ്ണുകൾ ഞാൻ കണ്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടോ അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനായി ഒന്നു കൈയ്യുയർത്താൻ പോലും എനിക്കു തോന്നിയില്ല. എന്താണു് - എനിക്കു് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞാണു് ഞാൻ തിരിച്ചു വന്നതു്. വന്ന ഉടനെ ലിസ്സിയുടെ താമസ സ്ഥലത്തു് പോയിരുന്നു. കണ്ടില്ല. ഇന്നുച്ചയ്ക്കാണു് രാജേഷ് വിളിച്ചു് ആ വിവരം പറഞ്ഞതു്. ലിസ്സി മരിച്ചു. എന്നെ തേടി നാട്ടിലെത്തിയ അവൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു. അവൾ എന്നെ ഒന്നു കാണുവാൻ കൂടി ശ്രമിച്ചില്ല. എന്തുകൊണ്ടു് ? എനിക്കറിയില്ല- എനിക്കറിയില്ല...

ഓണാശംസകൾ **ONAM GREETINGS FROM** ഓണാശംസകൾ

Nirmala

G Panicker

Dinesh & Rajani

Suresh & Praveena

Shanta Sukumaran

Mr & Mrs P R Menon

Parappil Govinda Menon & family

ഓണാശംസകൾ ഓണാശംസകൾ ഓണാശംസകൾ ഓണാശംസകൾ

ഓണാശംസകൾ ഓണാശംസകൾ ഓണാശംസകൾ ഓണാശംസകൾ

The Executive Committee and the The Editorial Team thank

- Mr Lim Boon Heng for being our guest of honour and for his message.
- All advertisers, sponsors and well-wishers for their generous support.
- All other persons and organisations who have in one way or another contributed towards the success of this issue.
- The staff of Stamford Press Pte Ltd for their wonderful co-operation.
- The Cultural Secretary, Mrs Rajamani Francis, her team and the Women's wing for their efforts in organising Ona Ravu '96.
- All the participants of Ona Ravu '96 for their contributions.

The Executive Committee members

Wish All Malayalees
A Happy Onam

Catering for the participants of Ona Ravu '96 provided by

MAHARAJA KITCHEN
42 Veerasamy Road
Singapore 207341
Tel : 2993321 2990050
Prop : V T Rajan

MADRAS COFFEE HOUSE
Main Branch: 149 Dunlop Street, Singapore 209465 Tel: 2919976
(situated opposite Royal Saree Palace)
Branch: 134 Serangoon Road, Singapore 218038 Tel: 2978235
(opposite Veeramakali Amman Temple)

Kanesan (Manager)
Pgr : 9310 3897

Specialist in Madras Pure Vegetarian Food
THOSAI, IDILY, VADAI,VEG.BIRIYANI
CHAPPATI, PURI, SWEET DELIGHTS
WE ALSO CATER FOR ALL FUNCTIONS
Business Hours: 6.00 am to 10.00 pm
Branch Business Hours: 7.00 am to 11.00 pm

Adventure India

INDIA
DESTINATION OF THE
90'S

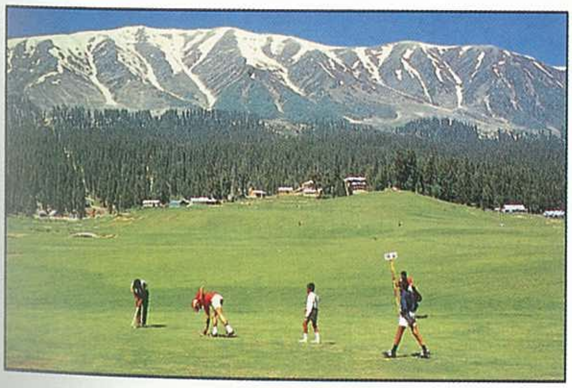

FROM THE MOUNTAINS
TO THE RIVERS
TO THE VALLEYS

THESE, AND SO MUCH MORE.

For more information contact:

Government of India Tourist Office
20 Kramat Lane, #01-01A United House, Singapore 228773.
Telephone: 235 3800 Telefax: 235 8677

BHAVANI STORES PTE LTD
75,Syed Alwi Road, Singapore 0820
Tel: 291 7866 (3 Lines) Fax: 291 7366

Associated Companies:
BHAVANI STORES SDN BHD
221, Jalan Segambut, 51200 Kuala Lumpur. Tel: 03-637 7785, Fax: 03-621 4507

SABA TRADING (PVT) LTD
SABA ASSOCIATES (PVT) LTD